

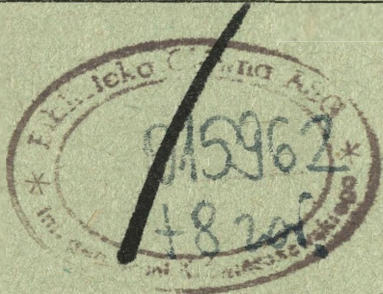
Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

112

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERAŁA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

5. 40
820. 430
~~T A I N E~~
Egz. Nr. 495

ZESZYT TAKTYCZNY
8(71)

~~039832~~

WARSZAWA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Specjalnych

1972

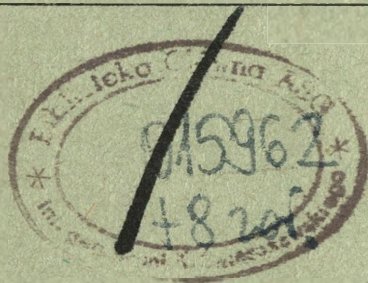
Nr ewid.

039832

NIK

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERALA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

820. 430
~~TAJNE~~
Egz. Nr. 495

ZESZYT TAKTYCZNY
8(71)

~~038832~~

WARSZAWA
BIBLIOTEKA NAUCZONA ASG WP
Archiwum Specjalnych

1972

Nr ewid.

038832

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

BIBLIOTEKA
WAŻNIEJSZE ZAUWAŻENIE BIEDY
Kolegium Państwa Zborów ASG WP
w Cwili

Str.	Wiersz		Jest	Powinno być
	od góry	od dołu		
8		9	związana	związania
9		24	otrzymanego	otrzymania
12		13, 14	zapewnienia	zapewnienie
21	tabela 6 9		Amanicja Olej nap. „skot” n	Amunicja Olej nap. „skot” na
35		1		do legendy
45	tytuł tabeli		do legend	do legendy

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

~~T A J N E~~

Egz. Nr. 495

ZESZYT TAKTYCZNY

8(71)

Panelul nr 12657

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Dział Zbiór Specjalnych
Nr ewid. 139852

W A R S Z A W A

1972

SPIS TREŚCI

	Str.
Część pierwsza: Wejście do walki pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji (Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszytcie Taktycznym nr 5/68, 1972 r.)	5
I. Analiza zadania, ocena położenia i decyzja dowódcy 38 pz	5
1. Analiza zadania	5
2. Ocena położenia	7
3. Decyzja dowódcy 38 pz	13
II. Meldunek szefa artylerii 38 pz	15
1. Możliwości wsparcia działań OW w dniu 10.5	15
2. Wsparcie działań sił głównych pułku od świtu 11.5	16
III. Meldunek szefa saperów 38 pz	17
IV. Koncepcja zabezpieczenia tyłowego działań 38 pz w natarciu	19
1. Wnioski z analizy zadania	19
2. Ocena sytuacji tyłowej	19
3. Koncepcja zabezpieczenia tyłowego działań pułku	23
Część druga: Organizacja i prowadzenie rozpoznania w natarciu pułku zmechanizowanego	26
I. Właściwości prowadzenia rozpoznania w natarciu pułku zmechanizowanego	26
1. Zasady ogólne	26
2. Wykorzystanie organicznych i przydzielonych elementów rozpoznawczych w natarciu pułku	28
3. Planowanie rozpoznania w natarciu pułku	31
4. Dowodzenie organami rozpoznawczymi	32
5. Prowadzenie rozpoznania podczas natarcia pułku	33
II. Założenie ogólne do tematu: „Organizacja i prowadzenie rozpoznania w natarciu pułku zmechanizowanego”	36
Załączniki:	
Do części pierwszej:	
a) Schemat nr 1 — Plan rekonesansu dowódcy 38 pz.	
b) Schemat nr 2 — Decyzja dowódcy 38 pz.	
c) Schemat nr 3 — Plan zabezpieczenia inżynierskiego działań 38 pz.	
Do części drugiej:	
a) Identyfikator związków taktycznych npla z godz. 14.00 8.2.	
b) Tabela do legendy planu rozpoznania sporządzonego na mapie roboczej szefa rozpoznania 11 pz.	
c) Organizacja i wyposażenie kompanii rozpoznawczej pz (pcz).	
d) Organizacja i wyposażenie drużyny rozpoznania artyleryjskiego ba pz.	
e) Organizacja i wyposażenie drużyny rozpoznania inżynierskiego kompanii saperów pz (pcz).	
f) Organizacja i wyposażenie plutonu chemicznego (rozpoznawczego) pz (pcz).	
g) Organizacja i wyposażenie plutonu rozpoznania dźwiękowego.	
h) Schemat nr 1 — Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o godz. 14.00 8.2.	

CZĘŚĆ PIERWSZA

WEJŚCIE DO WALKI PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO DRUGIEGO RZUTU DYWIZJI

(Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszytach Taktycznym
nr 5/68, 1972 r.)

Plk dypl. L. ZAPAŁA

Mjr dypl. Cz. LASZCZKOWSKI

I. ANALIZA ZADANIA, OCENA POŁOŻENIA I DECYZJA DOWÓDCY 38 pz

1. Analiza zadania

12 DZ po przegrupowaniu swoich sił o świcie 11.5 przejdzie do natarcia na nowym kierunku z bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem.

Zadanie dywizji polega na ostatecznym rozbićiu 12 BZ (WB) i — po opanowaniu m. OSTRÓDA — zamknięciu pierścienia okrążenia npla w południowo-zachodniej części POJEZIERZA MAZURSKIEGO. Równocześnie dywizja, rozwijając powodzenie na swoim prawym skrzydle, pod koniec dnia przechodzi do obrony w celu niedopuszczenia do przerwania się okrążonych sił przeciwnika na kierunku OLSZTYN, LUBAWA, angażując przy tym zasadnicze siły.

Dowódca dywizji zamierza rozbić główne siły 12 BZ (WB) na północno-zachodnim brzegu NIDY siłami dwóch pułków zmechanizowanych, stwarzając w ten sposób warunki do wprowadzenia i zdecydowanego rozwinięcia powodzenia pułku czołgów w kierunku m. OSTRÓDA.

38 pz otrzymał dwustopniowe, specyficzne zadanie, którego głębokość wynosi 35 km, a jego realizacja wymaga kolejnego przechodzenia pododdziałów pułku do obrony celem zamknięcia pierścienia okrążenia. Wykonanie zadania przez pułk rzutuje w sposób zasadniczy na rozbićiu 12 BZ (WB) i wprowadzenie 12 pcz do walki z planowanej rubieży.

Zadanie bliższe pułku polega na rozbićiu lewego skrzydła 12 BZ (WB) wspólnie z 36 pz i opanowaniu rejonu na głębokość 8—14 km, co zapewni warunki do rozwinięcia powodzenia w kierunku OLSZTYNKA. Realizacja tego zadania zależy od możliwości równoczesnego wprowadzenia głównych sił pułku do walki na przeciwległym brzegu NIDY. W tym celu konieczne jest nawiązanie ścisłego współdziałania z 36 pz i ewentualnie użycie w dniu dzisiejszym części sił pułku do poszerzenia opanowanego przyczółka. Warunkiem utrzymania i ewentualnego poszerzenia przyczółka na rzece NIDA jest zwiążanie walką nieprzyjaciela w rejonie NIDZICY przez część sił 12 pcz. Należy to uzgodnić (poprzez sztab dywizji) z dowódcą 12 pcz.

Głębokość otrzymanego zadania oraz konieczność uzyskania wysokiego tempa natarcia w kierunku OLSZTYNKA po wykonaniu zadania bliższego sugerują głębokie, dwurzutowe ugrupowanie pułku. Z kolei możliwe zagrożenie prawego skrzydła pułku z rejonu NIDZICY wskazuje na potrzebę łączenia jego wysiłku z wysiłkiem 36 pz, co przemawia za tym, aby główne uderzenie pułku wykonać lewym skrzydłem w kierunku: ZAKRZEWKO, ŁYSAKOWO, RĄCZKI.

W związku z możliwością rozpoczęcia rekonesansu od godz. 18.45 należy niezwłocznie wyznaczyć grupę rekonesansową, opracować plan rekonesansu oraz ustalić miejsce postoju środków transportowych dla grupy rekonesansowej i powiadomić o tym dowódcę. Odległość 40—50 km od rubieży wejścia do walki pułk może pokonać za 2—2,5 godziny. Przewidując dodatkowo 30 minut na rozwijanie się pododdziałów pułku, powinien on rozpocząć marsz z rejonu wyjściowego o 2.00, a gotowość do marszu osiągnąć do 0.30 11.5.

Wnioski:

1. 38 pz wchodzi do walki z marszu z rejonu wyjściowego oddalonego o 40—50 km od przedniego skraju obrony nieprzyjaciela.
2. Pułk ma nacierać w pierwszym rzucie dywizji, na jej prawym skrzydle, tworząc wspólnie z 36 pz główne zgrupowanie sił dywizji dla rozbicia 12 BZ npla.
3. Należy przewidzieć użycie w dniu dzisiejszym części sił pułku do poszerzenia przyczółka na rz. NIDA umożliwiającego wprowadzenie do walki głównych sił pułku na jej północno-zachodnim brzegu.
4. Pułk należy ugrupować w dwa rzuty.
5. Główne uderzenie należy wykonać lewym skrzydłem pułku w kierunku ZAKRZEWKO, ŁYSAKOWO, RĄCZKI.
6. Do rubieży zadania bliższego należy współdziałać z 36 pz oraz z 12 pcz, od rubieży zadania bliższego — z 22 pz 11 DZ, a po przejściu do obrony — również z 37 pz.
7. Gotowość do wymarszu z rejonu wyjściowego o godz. 0.30 11.5.

a) Kalkulacja czasu

1. Zadanie otrzymano 18.10 10.5.
2. Decyzję mam meldować o 23.00 10.5. Na wypracowanie decyzji mam więc 4 godz. i 50 min., w tym 2 godz. i 40 min. to czas dzienny. Zmrok zapada o 20.50. Przyłot śmigłowca spodziewany jest ok. 18.45 10.5. Na organizację i przeprowadzenie rekonesansu pozostaje 2 godz. 5 min.
3. Pułk, ma wejść do walki o 5.00 11.5. Ogółem na organizację walki mam 10 godz. i 50 minut.

U w a g a : Wraz z dowódcą pułku na SD 12 DZ znajduje się st. pom. szefa sztabu ds. operacyjnych.

b) Podział czasu

1. Analiza zadania (przeprowadza ją dca) — 5 min. (18.10—18.15),

- kalkulacja czasu (dokonuje jej st. pom. SSz ds. operac.) — 5 min. (18.10—18.15),
- wydanie zarządzeń wstępnych przez dowódcę — 5 min. (18.15—18.20).
- 2. Ocena położenia (dokonuje jej dowódca) — 20 min. (18.20—18.40):
 - ocena npla,
 - ocena sił własnych,
 - dojazd do lądowiska, przelot śmigłowcem i dojazd na SD pułku — 20 min. (18.40—19.00),
 - zapoznanie SSz z zamiarem walki i danie wytycznych do opracowania zarządzeń wstępnych (dokonuje dca) — 10 min. (19.00—19.10),
 - zapoznanie sztabu z zadaniem pułku i kalkulacją czasu (dokonuje st. pom. SSz ds. operac.) — 5 min. (18.10—18.15).
- 3. Opracowanie planu rekonesansu przez st. pom. SSz ds. operac. (18.20—18.40):
 - Rekonesans rejonu działań — 100 min. (19.10—20.50).
- 4. Opracowanie decyzji przez sztab — 100 min. (19.10—20.50).
- 5. Sprecyzowanie decyzji przez dowódcę — 40 min. (21.00—21.40).
 - a) przedstawienie propozycji decyzji przez SSz — 15 min. (21.00—21.15),
 - b) odpowiedzi na pytania dowódcy — 25 min. (21.15—21.40):
 - st. pom. SSz ds. rozpoznania,
 - st. pom. SSz ds. operacyjnych,
 - szefa artylerii pułku,
 - szefa saperów pułku,
 - zastępcy dcy pułku ds. techniki i zaopatrzenia.
- 6. Postawienie zadań, danie wytycznych do współdziałania i zabezpieczenia natarcia — 80 min. (21.40—23.00),
- 7. Meldowanie decyzji — 20 min. (23.00—23.20).

2. Ocena położenia

1. Nieprzyjacieli

2 D (WB) ma zaangażowane w walce na swoim prawym skrzydle 4 BPanc w rejonie póln. MŁAWA, na lewym — 12 BZ i nie dysponuje odwodami.

Przed frontem natarcia pułku broni się 12 BZ mając zaangażowane w walce wszystkie bataliony; na prawym skrzydle w styczności z 2/36 pz — 1 bpz „ROYAL ANGLIAN REG” z kcz; w rejonie ZABOROWO — 1 bpz „KINGS REG” i na lewym skrzydle w rejonie NIDZICY — 1 bpz „QUEENSOWN HIGHLANOS”. Największe straty po-

niósł 1 bpoz „KINGS REG”, jednak dogodny teren pozwoli mu skutecznie bronić zajmowanego rejonu. Odvodu 12 BZ nie wykryto. Oceniam, że 2 D ma możliwość:

1. Wyprowadzając 4 BPanc z zarysowującego się okrążenia jej głównymi siłami przejść do obrony w rejonie: płn. wsch. i pld. zach. DZIAŁDOWO. Część sił tej brygady użyć wspólnie z 12 BZ do likwidacji przyczółka, a następnie wyprowadzić do odwodu dywizji. Odwód ten może wykorzystać do wykonania kontrataków na kierunkach: pld. wsch. UZDOWO (1340) — pld. DZIAŁDOWO; UZDOWO — NIDZICA lub do pogłębienia obrony na rubieży rzeki SZKOTÓWKA. Utrzymując w ten sposób płn.-zach. brzeg rz. NIDA na odcinku: NIDZICA, pld. zach. DZIAŁDOWO może nie dopuścić do opanowania doliny NIDY i przerwania się oddziałów 12 DZ w kierunku północnym.
2. Wykorzystać działanie lotnictwa i ogień artylerii do izolacji przyczółka, a wyprowadzając część sił z rejonu NIDZICY rozbić 2/36 pz siłami 12 BZ. Główne siły 4 BPanc wykorzystać do obrony rejonu DZIAŁDOWA, a jeden pułk czołgów ze składu tej brygady wyprowadzić do odwodu dywizji dla wykonania kontrataków lub pogłębienia obrony.

Możliwość prowadzenia działań przez jednostki 2 DZ (WB)

4 BPanc wyprowadzając siły z zarysowującego się okrążenia zmuszona jest jednocześnie stawiać opór na kolejnych rubieżach przed doliną NIDY i organizować obronę w rejonie DZIAŁDOWA. W tych warunkach może ona zebrać część sił (pcz) w rejonie płn. DZIAŁDOWO nie wcześniej jak za 3—4 godziny. Dodając do tego czas na postawienie zadań i podejście do opanowanego przez 2/36 pz przyczółka, wykonania uderzenia tymi siłami w kierunku: SARNOWO (0451), ZAKRZEWKO (0354) można oczekiwać za 4—5 godzin, to jest około 22.00.

12 BZ przy aktywnym działaniu swego lewego sąsiada może wyprowadzić z rejonu NIDZICY siły do dwóch kompanii piechoty (wzmocnionych czołgami) za 1,5—2 godziny. Biorąc pod uwagę czas na uporządkowanie pododdziałów, postawienie im zadań i przemarsz do rejonu przyczółka, uderzenia z kierunku: wsch. KOZŁOWO DUŻE (0853), KADYKI (0254) można się spodziewać za 2,5—3 godziny.

Ponadto należy się liczyć w dniu dzisiejszym, tj. 10.5, z możliwością uderzenia części sił 1 D (WB) w kierunku: płn. MUSZAKI (1673), NAPIERKI (0061) — celem rozcięcia ugrupowania 12 DZ, związaną walką jej odwodów i niedopuszczenia do opanowania doliny NIDY. W wypadku niewykorzystania odwodu tej dywizji w dniu dzisiejszym do uderzenia na południe, należy się liczyć z jego uderzeniem jutro w godzinach rannych w kierunku: wsch. NAPIWODA (2065), RĄCZKI (2055) oraz dążeniem do załamania natarcia 12 DZ, wspólnie z 2 D (WB), w oparciu o rubież: NIDZICA, ZĄBKI, rz. SZKOTÓWKA.

Istnieje także możliwość uderzenia tych sił wspólnie z siłami podchodzącymi z rejonu OLSZTYNA ogólnie w kierunku: pld. zach. JED-

WABNO (3380), FRYGNOWO (3138) w godzinach popołudniowych 11.5, to jest w końcowym etapie realizacji zadania przez pułk. W wypadku uderzenia odvodu 1 D (WB) w dniu 10.5 na południe, przeciwnik ma możliwość odtworzenia odvodu z 7 BPanc i uderzenia nim 11.5 w kierunku zachodnim.

Wnioski:

1. W dniu dzisiejszym największą groźbę stanowi możliwość zlikwidowania opanowanego przez 2/36 pz przyczółka na przeciwnym brzegu rz. NIDA.
2. Po przełamaniu przedniego skraju obrony 12 BZ należy dążyć do jak najszybszego opanowania rubieży: NIDZICA, RĄCZKI.
3. Największego oporu przeciwnika należy oczekiwać w rejonie ZABOROWO.
4. Główny wysiłek rozpoznania powinien zostać skupiony na kierunku: ZAKRZEWKO, SŁAWKA MAŁA (1353), KURKI (3465).
5. Do świtu należy ustalić, a do czasu rozpoczęcia natarcia potwierdzić ugrupowanie 12 BZ, zwracając szczególną uwagę na: rozmieszczenie jego punktów oporu będących w styczności z 1 bp (OW), rozmieszczenie środków ppanc i zapór inżynierskich oraz artylerii.

2. Siły własne

W wyniku otrzymanego zadania przed pułkiem wyłaniają się następujące problemy:

1. Stworzenie warunków wprowadzenia do walki głównych sił pułku o 5.00 11.5 z rubieży: 1 km pñ. wsch. PIELGRZYMOWO (1057), ZAKRZEWO DUŻE (0654) i do uderzenia w kierunku: ZABOROWO, RĄCZKI.
2. Opanowanie rubieży: NIDZICA, RĄCZKI dla rozwinięcia działań na OLSZTYNEK.
3. Opanowanie rejonu: wzg. 170,8 (3059), OLSZTYNEK, GAŚIOROWO OLSZTYŃSKIE i niedopuszczenie do przerwania się przeciwnika w kierunku zachodnim.

Problem pierwszy pułk może rozwiązać następująco:

a) Może natychmiast zorganizować OW w sile wzmocnionego batalionu, który należy wysłać na przedni skraj nie czekając na osiągnięcie gotowości przez główne siły pułku. Tymi siłami wspólnie z 1/36 pz uderzyć w najsłabszy punkt oporu w ugrupowaniu 12 BZ npla w rejonie ZABOROWO, wyprzeć 1 bpz „KINGS REG” w kierunku północno-zachodnim i w ten sposób do świtu opanować rubież wprowadzenia do walki głównych sił pułku.

W tych warunkach szczególną trudność stanowi pokonanie doliny NIDY, która w tym rejonie może być przestrzeliana ogniem przeciwnika. Można to jednak osiągnąć przez spieszenie batalionu piechoty, a warunki nocne sprzyjają temu przedsięwzięciu. Czołgi i artyleria swoim ogniem mogą wspierać działanie piechoty ze wschodniego brzegu

NIDY, a po wyparciu przeciwnika z rejonu ZABOROWO cały sprzęt ciężki może być przeprowadzony na zachodni brzeg.

b) Może wysłany OW po wyjściu nad NIDĘ wprowadzić na opanowany przez 2/36 pz przyczółek, a następnie uderzeniem w kierunku: ZAKRZEWKO, wzg. 205,1 (0754), PIELGRZYMOWO — przy wiązaniu przeciwnika walką w rejonie ZABOROWO przez 1/36 pz — rozbić część jego sił na kierunku uderzenia i opanować rubież: PIELGRZYMOWO, CEBULKI. Takie działanie umożliwi znaczne poszerzenie opanowanego przyczółka, wprowadzenie na zachodni brzeg NIDY 1/36 pz i zapewni korzystniejsze warunki do rozpoczęcia działań o 5.00 11.5 przez pułki pierwszego rzutu dywizji. W tych warunkach należy jednak prosić dowódcę dywizji, aby natychmiast skierował na przyczółek 12 dappanc celem wzmocnienia obrony 2/36 pz.

OW pułku może stanowić 1 bp, który już osiągnął gotowość; należy go wzmocnić 2 kcz, 38 bhb, 38 bappanc i 38 b ZSU-23-4. Mając na uwadze konieczność włączenia w jego ugrupowanie kompanii czołgów i artylerii, OW może rozpocząć marsz z rejonu 1 bp o 20.00. Maszerując po drodze nr 2, około 22.00 może on uderzyć na ZABOROWO. W razie użycia OW z opanowanego przyczółka, jego uderzenie może być opóźnione o kilka minut.

Przy wykorzystaniu 1 bp do uderzenia wspólnie z 1/36 pz można uzyskać następujące stosunki sił:

— w piechocie — 1 : 2;

— w artylerii do ognia pośredniego — 1:3;

— w śródkach ppanc — 1:1, mając przewagę w czołgach, które mogą wspierać działanie piechoty ogniem na wprost ze wschodniego brzegu NIDY. Biorąc jednak pod uwagę specyfikę działań i dodatkową trudność pokonania doliny rzeki, uzyskana przewaga w tych warunkach wydaje się niewystarczająca.

W wypadku wykonania uderzenia z przyczółka, gdzie siły 1 bpz „ROYAL ANGLIAN” są mocno rozciągnięte, można sobie zapewnić większą przewagę na wybranym kierunku i mimo dłuższej drogi szybciej osiągnąć zamierzony cel.

Drugi problem pułk może rozwiązać następująco:

a) Swoje główne siły przesunąć po uzupełnieniu zapasów na zachodni brzeg rz. NIDA po dwóch drogach, przekraczając linię wyjściową o 2.00 11.5; wprowadzić do walki kolejny batalion piechoty maszerujący po prawej drodze i pozostałe siły batalionu czołgów. Mając w ten sposób dwa bataliony piechoty (1 bp uderza z bezpośredniej styczności) i cały batalion czołgów w pierwszym rzucie — uderzyć w kierunku północnym, rozbić przeciwnika w punktach oporu na kierunku natarcia i opanować rubież drogi: NIDZICA, WIERZBOWO (1448). Następnie, działając częścią sił na NIDZICĘ, spotęgować uderzenie w kierunku północnym przez wprowadzenie kolejnego batalionu do walki na lewym skrzydle i głównymi siłami opanować rubież: NIDZICA, RĄCZKI. W ten sposób 38 pz zapewniłby wspólnie z 36 pz warunki wprowadzenia do

wałki 12 pcz i miałyby jednocześnie możliwość uprzedzenia przeciwnika w obsadzeniu rubieży: NIDZICA, RĄCZKI.

b) Po opanowaniu przez OW w działaniach nocnych rubieży: PIELGRZYMOWO, zach. CEBULKI, wprowadzić do walki kolejne dwa bataliony z czołgami i uderzeniem na północ rozbić przeciwnika będącego w styczności z 1 bp oraz opanować rubież drogi NIDZICA — WIERZBOWO, a następnie rozwinąć działanie na RĄCZKI.

Z 1 bp odtworzyć drugi rzut, przewidując go do osłony prawego skrzydła lub do wprowadzenia do walki po opanowaniu rubieży: NIDZICA, RĄCZKI. W pierwszym wariantcie po osiągnięciu rubieży: NAPIERKI, BIAŁUTY należałoby zmanewrować lewoskrzydłowy batalion na prawą drogę przed TSD. W wariantcie drugim lewoskrzydłowy batalion wchodzi do walki przez KADYKI, ZAKRZEWO, NIEDANOWO.

Problem trzeci pułk może rozwiązać następująco:

a) Po wykonaniu zadania bliższego wykorzystać działanie 12 pcz i wysłać OW w sile wzmocnionego batalionu dla opanowania OLSZTYNKA. Głównymi siłami rozwijać działanie na północ i ściśle współdziałając z prawym sąsiadem rozbić pozostałe siły przeciwnika na kierunku natarcia. Następnie przejść do obrony w nakazanym rejonie.

Biorąc pod uwagę największe zagrożenie ze strony przeciwnika, a jednocześnie dogodnie warunki do zorganizowania obrony na lewym skrzydle prawego sąsiada (22 pz), 38 pz może skupić główny wysiłek obrony na swoim lewym skrzydle i mając silny drugi rzut kontrolować jedynie odcinek: wzg. 170,8, wsch. KUNKI (3454). W tych warunkach drugi rzut może być wykorzystany do wykonania kontrataku na OLSZTYNEK lub do przejścia do obrony na prawym skrzydle.

b) Po wykonaniu zadania bliższego — jak w poprzednim wariantcie — OW wykorzystać dla opanowania OLSZTYNKA. Zorganizować obronę nakazanego rejonu, skupiając główny wysiłek pułku na lewym skrzydle. Ugrupowanie pułku: w pierwszym rzucie dwa bataliony wzmocnione czołgami, z tego 2 bp — na prawym skrzydle, 1 bp — w rejonie OLSZTYNKA, a 3 bp z kcz — w drugim rzucie. W tych warunkach drugi rzut przewidzieć do wykonania kontrataku w kierunku: PAWŁOWO (3451), zach. JEMIOŁOWO (3753), płu. OLSZTYNEK lub do pogłębienia rubieży obrony pułku; siłami jednej kompanii piechoty należy zamknąć kierunek: LUTYNOWO (3657), KUNKI.

Wnioski:

1. Konieczne jest wysłanie OW, który wykonując uderzenie z opanowanego przyczółka — przy aktywnym wiązaniu przeciwnika w rejonie ZABOROWO przez 1/36 pz — powinien opanować rubież wprowadzenia do walki głównych sił pułku.
2. Po przełamaniu przedniego skraju obrony przeciwnika należy wspólnie z 26 pz w godzinach rannych 11.5 wprowadzić do walki drugi rzut pułku dla szybkiego opanowania rubieży: NIDZICA, RĄCZKI.

3. Dla uprzedzenia przeciwnika w opanowaniu OLSZTYNKA i zorganizowania obrony nakazanego rejonu zachodzi potrzeba wysłania tam OW po opanowaniu rejonu na północ od m. RĄCZKI.

3. Sąsiedzi

Na kierunku przyszłego działania pułku w bezpośredniej styczności z przeciwnikiem walczy 36 pz, którego 3 bp wdzierając się w ugrupowanie nieprzyjaciela zdołał opanować przyczółek na zachodnim brzegu NIDY. Wszystkie siły tego pułku są zaangażowane w walkę; znajdującą się w odwodzie kcz dowódca pułku skierował do dyspozycji 2/36 pz dla wzmocnienia opanowanego przyczółka. Ponieważ na jego prawym skrzydle zachodzi konieczność dalszego wiązania przeciwnika w rejonie ZABOROWO, dowódca 36 pz nie ma możliwości zmanewrowania dodatkowych sił w rejon 2 bp. W tych warunkach, licząc się z możliwością wykonania przez przeciwnika kontrataku celem odzyskania opanowanego przez 2/36 pz rejonu na zachodnim brzegu NIDY, zachodzi konieczność skierowania tam przez dywizję dodatkowych sił. Najszybciej w rejonie 2/36 pz może się znaleźć 12 dappanc i OZap 12 DZ. Od utrzymania opanowanego przez 2/36 pz rejonu zależy w dużym stopniu możliwość wprowadzenia do walki OW i stworzenia warunków do wprowadzenia na zachodni brzeg NIDY głównych sił pułku o świcie 11.5. Wynika stąd konieczność uzgodnienia z 36 pz działania w dniu dzisiejszym, a przede wszystkim: wykonania uderzenia przez ugrupowanie 2/36 pz, aktywnego wiązania przeciwnika lub wspólnego uderzenia dla opanowania punktu oporu w rejonie ZABOROWO. W dniu jutrzejszym, tj. 11.5 o godz. 5.00 nasz pułk będąc w pierwszym rzucie dywizji uderza wspólnie z 36 pz. Do tego czasu zakłada się poszerzenie rejonu na zachodnim brzegu rzeki NIDA. Jego głębokość nie zapewnia jednak pełnej swobody w czasie wprowadzania do walki OW i stworzenia warunków do wprowadzenia z 36 pz wymaga: czas rozpoczęcia ogniowego przygotowania natarcia, przekroczenie jego ugrupowania przy wprowadzaniu do walki jednego z batalionów pułku przez dolinę NIDY w rejonie KADYKI, działania obydwóch pułków do rubieży drogi: NIDZICA, WIERZBOWO i zapewnienia warunków wprowadzenia do walki 12 pcz.

Od tej rubieży lewym sąsiadem pułku będzie 12 pcz, a na prawo — szczególnie od rubieży: NIDZICA, RĄCZKI — 22 pz ze składu 11 DZ. Konieczne więc będzie nawiązanie z nimi współdziałania, a zwłaszcza z prawym sąsiadem. Gdyby bowiem tempo natarcia 12 pz było zbyt niskie, a tym bardziej gdyby jego natarcie zostało załamane przez 11 BPanc, 38 pz w czasie natarcia miałyby odsłonięte prawe skrzydło i zaistniałaby groźba uwikłania się pułku w walkę z pododdziałami 7 BPanc.

Wnioski:

1. Dla wprowadzenia OW i stworzenia warunków wprowadzenia do walki głównych sił pułku oraz realizacji zadania bliższego należy zorganizować ściśle współdziałania z 36 pz.

2. Od rubieży drogi: NIDZICA, WIERZBOWO należy ściśle współdziałać z 22 pz, zapewniając równocześnie od rubieży: NIDZICA, RĄCZKI bezpośrednią łączność OW z 12 pcz.
3. Na okres organizacji i prowadzenia obrony należy zorganizować ponadto współdziałanie z 37 pz.

4. Wnioski z oceny terenu

a) Dolina NIDY stanowi charakterystyczną i trudną do pokonania rubież terenową. Możliwość przesunięcia sprzętu ciężkiego poza tę rubież ogranicza się w zasadzie do dwóch dróg: nr 1 w rejonie ZABOROWO i nr 2 w rejonie KADYKI. W interesie dywizji należy uczynić wszystko, aby nie tylko utrzymać opanowany przyczółek, ale poszerzyć go w kierunku północnym. Wyparcie przeciwnika z rejonu ZABOROWO i zepchnięcie go w kierunku północnym ogranicza jego możliwość bezpośredniego oddziaływania ogniem na wymienione przejście i umożliwia wykorzystanie kolejnego przejścia na drodze nr 1.

b) Drugą charakterystyczną i trudną do pokonania przez pułk rubieżą jest: NIDZICA, RĄCZKI. Zachodzi więc konieczność, aby po przełamaniu oporu na przednim skraju dążyć do opanowania rejonu położonego na płn. od tej rubieży i nie dopuścić do obsadzenia jej przez przeciwnika.

c) Rejon: wzg. 170,8, OLSZTYNEK, GAŚSIOROWO OLSZTYŃSKIE jest pocięty jeziorami, a na prawym skrzydle zalesiony. Stwarza to stosunkowo dogodnie warunki do obrony, lecz jednocześnie umożliwia przenikanie niewielkich pododdziałów przeciwnika w głąb ugrupowania pułku. Ponieważ na lewym skrzydle istnieją lepsze warunki do prowadzenia działań zaczepnych, tam też należy oczekiwać głównego uderzenia przeciwnika i skupić główny wysiłek obrony. Obronę prawego skrzydła powinno się oprzeć na organizacji małych punktów oporu powiązanych ruchomymi patrolami i ściśle współdziałać z prawym sąsiadem.

3. Decyzja dowódcy 38 pz

W styczności z 36 pz i z częścią sił 12 pcz walczy 12 BZ (WB) broniąc zachodniego brzegu rz. NIDA na odcinku: NIDZICA, rz. SZKOTÓWKA. Brygada ta w dotychczasowych działaniach poniosła ok. 40% strat; jej pozostałe siły są zaangażowane w walce, mając: na lewym skrzydle w rejonie NIDZICY batalion piechoty z czołgami, na prawym — rozciągnięty na szerokim froncie batalion piechoty z czołgami, a w centrum 1 pbz „KINGS REG”, który poniósł największe straty. Liczę się z możliwością uderzenia części sił 4 BPanc z kierunku: SARNOWO, ZAKRZEWKO lub odtworzonego odwodu 12 BZ z kierunku: wzg. 205,1, KADYKI dla wyparcia 2/36 pz z opanowanego przyczółka na zachodnim brzegu NIDY. W godzinach rannych 11.5 liczę się z możliwością uderzenia 7 BPanc lub 11 BPanc w kierunku: NAPIWODA, RĄCZKI celem załamania natarcia pułku na rubieży: NIDZICA, RĄCZKI. W godzinach popołudniowych istnieje możliwość uderzenia — równocześnie z siłami podchodzącymi z OLSZTYNA — 11 BPanc w kierunku: KURKI,

FRYGNOWO. Najgroźniejsze dla pułku byłoby uderzenie części sił 4 BPanc w celu rozbicia 2/36 pz.

Zdecydowałem: oddziałem wydzielonym w sile wzmocnionego batalionu wspólnie z 36 pz poszerzyć opanowany przyczółek, rozbić część sił batalionu „ROYAL ANGLIAN REG” i do świtu 11.5 stworzyć warunki do wprowadzenia do walki głównych sił pułku. O godz. 5.00 11.5 wprowadzić do walki kolejne siły, przełamać obronę przeciwnika i uprzedzić go w obsadzeniu rubieży: NIDZICA, RĄCZKI. Następnie, przewidując część sił do osłony prawego skrzydła, rozwinąć natarcie na OLSZTYNEK, a po przejściu do obrony nakazanego rejonu główny wysiłek skupić na lewym skrzydle, mając w drugim rzucie batalion piechoty (bez kp) wzmocniony kompanią czołgów.

W tym celu:

a) 1 bp z 2 kcz, 38 hb, 38 bppanc, 38 b ZSU-23-4, jako OW 38 pz, maszeruje drogą nr 2 i o 22.00 uderzeniem w kierunku: ZAKRZEWKO, PIELGRZYMOWO, rozbija wspólnie z 36 pz część sił przeciwnika i do świtu opanowuje rubież: PIELGRZYMOWO, CEBULKI. O 5.00 11.5 — wspólnie z 2 bp — przełamuje obronę przeciwnika i uderzeniem w kierunku: pld. PIELGRZYMOWO, Kol. OLSZEWO niszczy jego punkty oporu na kierunku natarcia i w zadaniu bliższym opanowuje Kol. OLSZEWO. Następnie uderzeniem na NIDZICĘ osłania prawe skrzydło pułku i przechodzi do drugiego rzutu. Przesuwa się za 2 bp w gotowości do osłony prawego skrzydła pułku lub potęgowania uderzenia w kierunku północnym.

b) 2 bp z 38 bcz (bez 2 kcz) wchodzi do walki o 5.00 11.5 z rubieży pld. wsch. CEBULKI, ŁYSAKOWO, rozbija przeciwnika na kierunku natarcia i w zadaniu bliższym opanowuje ŁYSAKOWO. Kierunek dalszego natarcia: ŁYSAKOWO, ZAŁUSKI (1857), PGR CIEMNIOCH (3157);

c) 3 bp z 3 kcz i 2/12 pa (podporządkowanymi mu od wejścia do walki) jako drugi rzut pułku wchodzi do walki z rubieży drogi: NIDZICA, WIERZBOWO, zza lewego skrzydła 2 bp i uderzeniem w kierunku: SŁAWKA MAŁA, RĄCZKI potęguje uderzenia 2 bp, a w zadaniu bliższym opanowuje RĄCZKI. Następnie przejmuje w podporządkowanie 38 ZSU-23-4 i działając jako OW opanowuje OLSZTYNEK; utrzymuje go do chwili podejścia sił głównych pułku.

d) Przesunięcia pododdziałów pułku dwoma drogami (w ugrupowaniu jak na szkicu ugrupowania marszowego — zał. nr 2) rozpocząć o 2.20 11.5.

2 bp po opanowaniu przez OW rejonu pld. OLSZTYNEK organizuje obronę rejonu: wzg. 170,8, wzg. 177,5, wsch. WAPLEWO i współdziałając z prawym sąsiadem nie dopuszcza do przerwania się przeciwnika w kierunku: KURKI, FRYGNOWO.

3 bp uporczywie broniąc rejonu: JEMIOŁOWO, pln. OLSZTYNEK, JUNCZE (3751) nie dopuszcza do przerwania się przeciwnika w kierunku: pln. wsch. OLSZTYNEK, GIETRZWAŁD.

1 bp siłami jednej kp zamyka lukę między batalionami pierwszego rzutu a głównymi siłami jest w gotowości do wykonania kontrataku

z rejonu: GAŚSIOROWO OLSZTYŃSKIE, PAWŁOWO, DĘBOWA GÓRA w kierunku: PAWŁOWO, zach. OLSZTYNEK lub do pogłębienia rubieży obrony na lewym skrzydle pułku.

e) Dowodzenie realizowane będzie z SD i TSD. SD podczas przesuwania pułku do rubieży wprowadzenia do walki maszeruje po drodze nr 1, a w toku walki — za 2 bp.

Przy OW, który w działaniach nocnych ma opanować rubież wprowadzenia do walki głównych sił pułku, a po opanowaniu rejonu RĄCZKI działać w celu opanowania OLSZTYNKA, będzie przebywał mój zastępca do spraw liniowych i utrzymywał ze mną bezpośrednią łączność.

Załączniki:

1. Plan rekonesansu dowódcy 38 pz
2. Decyzja dowódcy 38 pz.

Plk dypl. J. GRUSZECKI

II. MELDUNEK SZEFA ARTYLERII 38 pz

1. Możliwości wsparcia działań OW w dniu 10.5

W dniu 10.5 pułk dysponuje tylko etatowymi pododdziałami artylerii — baterią haubic 122 mm i baterią artylerii ppanc, które mogą być przydzielone do organizowanego OW. Gotowość tych baterii do marszu do rejonu działań — po zaopatrzeniu w amunicję ze składów dywizyjnych — godz. 19.30.

Zużycie amunicji do wsparcia działań pułku w dniu 10.5 — 0,5 jo. Ogniove wsparcie działania OW na przyczółku taką ilością artylerii jest niewystarczające, jako że przed frontem batalionu mogą bronić się siły do dwóch kompanii piechoty z czołgami, wsparte pułkiem artylerii samobieżnej (3 baterie 105 mm armat), a ponadto liczyć się należy z silnym kontratakiem odwodów nieprzyjaciela.

Atak OW na zorganizowaną obronę npla na ogólnej rubieży: zach. ZALESIE, ZAKRZEWO DUŻE, wzg. 205,1 oraz skuteczne rozwinięcie natarcia mogą być możliwe jedynie przy wykorzystaniu działającej na tym kierunku artylerii dywizyjnej. W związku z tym należy prosić dowódcę dywizji o:

- obezwładnienie wykrytych baterii artylerii npla;
- obezwładnienie plutonowych punktów oporu npla na kierunku ataku, szczególnie w rejonie ZAKRZEWO — wzg. 205,1 co najmniej jednym dywizjonem;
- wzkronienie manewru siłom npla z głębi i ze skrzydeł przynajmniej jednym dywizjonem;
- rozwinięcie OPanc dywizji na rubieży: kolonia SARNOWO, płn. zach. ZAKRZEWO, w celu odparcia ataku czołgów npla z kierunku DZIAŁDOWO, NIEDAWNOWO i osłony działania OW.

2. Wsparcie działań sił głównych pułku od świtu 11.5

a) w ciągu nocy z 10 na 11.5 należy przegrupować przydzielone dwa dywizjony artylerii z 12 pa do rejonu SO ZABOROWO (0758), ZALESIE, BARTKI, osiągając do 4.00 11.5 gotowość do wykonania zaplanowanej 12-minutowej nawały ogniowej.

Uwzględniając możliwości ogniowe artylerii etatowej i przydzielonej oraz 1/3 ABAA i 12 dar jako artylerii wsparcia, w planowanej NO można obezwładnić:

- plutonowe punkty oporu dwóch kompanii z gęstością 75% normy;
- plutonowe punkty oporu jednej kompanii z gęstością 50% normy;
- dwie sekcje moździerzy npla.

W czasie trwania NO będą niszczone ogniem na wprost w plutonowych punktach oporu i w lukach między nimi ważniejsze środki ppanc npla. Takie obezwładnienie npla przy jednoczesnym zwalczaniu przez DGA-12 wykrytych baterii artylerii npla umożliwi skuteczny atak głównych sił pułku na przygotowaną doraźnie obronę npla.

b) W toku natarcia należy wesprzeć atak zasadniczej rubieży obrony npla metodą pojedynczych ześrodkowań oraz ogniem z obserwacji wydzielając na to zadanie 0,3 jo amunicji. Wprowadzenie do walki kolejnych sił pułku należy zabezpieczyć całością artylerii, zwracając szczególną uwagę na obezwładnienie npla w rejonie m. ŁYSAKOWO. Zużycie amunicji — 0,3 jo. W tym okresie należy być również w gotowości do wykonywania zadań jednym dywizjonem na korzyść 12 pcz. Walkę obronną pułku po opanowaniu nakazanej rubieży wesprzeć całością artylerii, wydzielając na jej prowadzenie 0,3 jo.

c) PGA-38 — 12 pa (bez 3/12 pa); jej dowódcą jest dowódca 12 pa. W czasie ataku przedniej pozycji obrony npla kierowanie ogniem artylerii jest scentralizowane. Od świtu 11.5 przydzielić do 2/38 pz 38 bbb. W toku natarcia, po wprowadzeniu do walki 3/38 pz, przydzielić mu 2/12 pa. Pozostałą artylerię pozostawić w dyspozycji dowódcy pułku.

d) OPpanc pułku — od świtu 11.5 jest nim 18 bappanc — przesuwać do pośrednich rejonów ześrodkowania za pierwszym rzutem pułku w gotowości do odparcia kontrataku npla z kierunku NAPIWODA, RĄCZKI z rubieży:

- płn. zach. NIDZICA, LITWINKI, ZAŁUSKI (1858);
- płn. DOBRZYŃ, ZAŁUSKI.

Z chwilą przejścia pułku do obrony zająć rejon ześrodkowania wsch. PAWŁOWO (3452) i być w gotowości do odparcia uderzenia czołgów npla z kierunku ŁUTYNOWO, PAWŁOWO z rubieży: JEMIOŁOWO, pld. KUNKI, tor kolejowy i z kierunku SZCZECINEK, PAWŁOWO z rubieży 2 km wsch. LICHTAJNY.

- e) Zużycie amunicji w ciągu dnia walki przez:
- haubice 122 mm — 1,5 jo, z tego w NO 0,6 jo;
 - moździerze — 1,0 jo, z tego w NO 0,6 jo;
 - artylerię ppanc — 0,8 jo;
 - PPK — 1,0 jo.

Kpt. dypl. B. SAGANOWSKI

III. MELDUNEK SZEFA SAPERÓW 38 pz

Nieprzyjaciel dąży do zepchnięcia naszych wojsk poza rubież rz. NIDA i utrzymania tej rubieży. Kolejną rubieżą terenową dogodną do organizacji obrony przez npla może być: NIDZICA, RĄCZKI, SZKOTOWO, rz. SZKOTÓWKA. Zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów działania przeciwnika mieć będzie opanowanie doliny rz. NIDZICA i utrzymanie tej rubieży. Rozwijanie powodzenia przez nasze wojska uwarunkowane jest niedopuszczeniem do likwidacji przyczółka na zach. brzegu rz. NIDZICA i utrzymaniem komunikacji przez rzekę i jej dolinę.

W toku natarcia trzeba się liczyć z intensywnym minowaniem manewrowym i niszczeniem obiektów i urządzeń drogowych na kierunkach natarcia naszych pododdziałów.

Dla organizacji obrony przez pułk najdogodniejszą rubieżą terenową może być: OLSZTYNEK, JEMIOŁOWO, PGR CIEMNIOCH, płd. jez. MARÓZ. Zasadnicze znaczenie dla trwałości naszej obrony mieć będzie obsadzenie i umocnienie rejonu OLSZTYNKA, na którego kierunku należy się spodziewać głównego uderzenia npla. Rozwinięcie wojsk przeciwnika do natarcia możliwe jest poza jez. PŁUSZ i MARÓZ.

W tej sytuacji zamierzam:

1. Główny wysiłek zabezpieczenia inżynieryjnego skupić na:
 - zapewnieniu pododdziałom pułku sprawnego wyjścia na rubież ataku;
 - pokonaniu zapór inżynieryjnych w toku natarcia;
 - umocnieniu zaporami inżynieryjnymi i rozbudowie fortyfikacyjnej opanowanej rubieży.
2. Przesunięcie pododdziałów pułku po drodze nr 1: BYSTRE (9684), NAPIERKI (0062), SZYMAŃY (0859) na rubież ataku zabezpieczy OZR pułku, a po drodze nr 2: DZIERZGOWO (9277), BIAŁUTY (9859), KADYKI (0254) — OZR 12 DZ.
3. Pokonanie zapór nieprzyjaciela przed przednim skrajem na kierunku wejścia do walki 1 bp zabezpiecza 36 pz. Miejsca wykonania przejść w zaporach wskazane zostaną w czasie podchodzenia batalionu do rubieży ataku.
4. Rozpoznanie inżynieryjne w czasie natarcia prowadzić IPR w składzie drzinż. działającym w składzie SPR pułku i pod jego osłoną. Po przejściu pułku do obrony rozpoznanie inżynieryjne prowadzi IPO rozmieszczony w ugrupowaniu 3 bp.
5. Dla sprawnego pokonywania zapór w głębi obrony npla w toku natarcia w każdej kompanii zorganizować grupę rozpoznawczą, wyposażając ją w środki do wykonania przejść. Do każdej kompanii czołgów przydzielić po drużynie saperów jako saperskie grupy torujące. Ponadto batalionowi czołgów przydzielić: 3 lemiesz BTU, 2 trały KMT-5 i 5 trałów KMT-4, z takim wyliczeniem, aby w każdym batalionie piechoty był jeden lemiesz i dwa trały.

6. Drogę SZYMANY (0859), SŁAWKA MAŁA (1353), RĄCZKI (2055), OLSZTYNEK wyznaczyć jako drogę pułkową i utrzymywać ją siłami OZR. Jako drogę zapasową przewidzieć: SZYMANY, NIDZICA, RĄCZKI, MIELNO.
7. Po wyjściu pułku na rubież OLSZTYNEK, jez. MARÓZ (3059) i zajęciu rejonów obrony przystąpić do fortyfikacyjnej ich rozbudowy siłami wszystkich wojsk i służb. W pierwszej kolejności wykonać okopy do strzelania z pozycji stojąc i SO dla broni maszynowej piechoty. Za pomocą materiału wybuchowego i lemieszki doczepnych wykonać SO dla artylerii i okopy dla czołgów i transporterów. W następnej kolejności przystąpić do rozbudowy tranzei i ukryć dla ludzi i sprzętu. W ciągu 10 godzin pułk ma możliwość wykonania:
 - SO dla broni ręcznej, maszynowej i moździerzy (wraz z ukryciami dla obsługi) oraz odcinków tranzei i rowów łączących w granicach ok. 65% wymaganej ich rozbudowy;
 - 135—150 okopów dla czołgów i transporterów opancerzonych.
8. Minowania i niszczeń dokonać siłami pododdziałów inżynierskich i piechoty, ustawiając w rejonach obrony:
 - 3 bp — 1200 min siłami pododdziałów inżynierskich, w tym 600 min siłami pułku i 600 min siłami dywizji oraz 300 min siłami pododdziałów piechoty;
 - 2 bp — 1200 min siłami pododdziałów inżynierskich, w tym 600 min siłami pułku i 600 min siłami dywizji oraz 200 min siłami pododdziałów piechoty;
 - 1 bp — 600 min siłami pododdziałów inżynierskich (siłami dywizji) i 100 min siłami pododdziałów piechoty.Miejsca ustawienia pól minowych wskazać podczas rekonesansu po zajęciu rejonów obrony. Obiekty do niszczenia przygotować siłami pl. sam .38 ksap. W pierwszej kolejności przygotować do niszczenia obiekty w rejonie obrony 3 bp, a następnie 2 bp.
9. Zorganizować OZap w sile pl. sap., wyposażać go w trzy jednostki min i przewidzieć do użycia na rubieżach:
 - Nr 1 — płn. wsch. PGR CIEMNIOCH (3256);
 - Nr 2 — 1 km wsch. KUNKI (3454);
 - Nr 3 — pld. JEMIOŁÓW (3753);
 - Nr 4 — wzg. 209,8 (3652).
10. Dla umożliwienia wykonania kontrataków wyznaczyć i utrzymać drogę PAWŁOWO (3451), LICHTAJNY (3649) oraz przewidzieć użycie OZap dla osłony skrzydła pododdziałów wykonujących kontratak.
11. Siły i środki inżynierskie pułku rozdzielić następująco:
 - do OZR — plid;
 - do OZap (na okres obrony) — pl. sap. 2 k 1/3 ABSap;
 - do odvodu sił inżynierskich:
 - na okres natarcia pułku — 2 k 1/3 ABSap,
 - po przejściu pułku do obrony — pl. torujący 2 k 1/3 ABSap;

- batalionom przydzielić po 200 min ppanc (3 bp — 300), 25 kpl. UZ-2, 50 kg MW;
- do minowania i niszczeń wykonywanych siłami pułku użyć 1200 min i 600 kg MW.

Prośby.

Ze względu na dużą możliwość występowania min w głębi obrony npla, a szczególnie zaminowania obiektów drogowych, oraz dla osłony działań OZR proszę o przydzielenie do OZR czołgu, który zostanie wyposażony w trał p/min.

Załącznik — Plan zabezpieczenia inżynierskiego działań 38 pz.

Ppłk dypl. M. GRODZKI

IV. KONCEPCJA ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO DZIAŁAŃ 38 pz W NATARCIU

1. Wnioski z analizy zadania

Pułk częścią sił (1 bp) przechodzi do natarcia w dniu 10.5, dlatego też wszystkie przedsięwzięcia tyłowego zabezpieczenia tych sił muszą być zakończone do 20.00 10.5. Pozostałe siły pułku wchodzi do walki o 5.00 11.5 i ich pełne zabezpieczenie tyłowe musi być zakończone do 1.00 11.5 ze względu na oddalenie rejonu wyjściowego od rubieży ataku (ok. 50 km).

1 bp 10.5 będzie wykonywał zadania wspólnie z 36 pz, w związku z czym zachodzi konieczność wysłania z grupą rekonesansową pułku oficera z tyłów (szef zaopatrzenia mundurowego) w celu omówienia z zastępcą dowódcy 36 pz ds. techniki i zaopatrzenia spraw związanych z zabezpieczeniem batalionu pod względem medycznym i technicznym do czasu wejścia do walki sił głównych pułku.

Główny wysiłek zabezpieczenia tyłowego w czasie natarcia należy skupić na lewym skrzydle pułku, ze szczególnym uwzględnieniem dowozu amunicji, ewakuacji porażonych i przeprowadzenia drobnych remontów pojazdów mechanicznych w miejscach uszkodzenia.

2. Ocena sytuacji tyłowej

1. Ocena sytuacji materiałowej

Po zajęciu rejonu wyjściowego do natarcia pułk posiada ilości środków materiałowych uwidocznione w poniższej tabeli.

Z powyższego wynika, że w pododdziałach — z wyjątkiem 1 bp — brakuje około 30—40% amunicji, 25—35% paliwa i jednej rdz. żywności. Brakujące środki materiałowe pułk pobiera własnym transportem z 12 b. zaop. od 20.00 10.5.

W chwili obecnej na transporcie kzaop. znajduje się około 60% zapasów ruchomych środków materiałowych. W związku z tym należy do-

wieźć pododdziałom brakujące ilości środków materiałowych i po opróżnieniu transportu skierować go do 12 bzaop. po odbiór środków materiałowych.

Wyszczególnienie	Jw	1 bp	2 bp	3 bp	bcz	Pozost. pododdziały	K. zaop.	pz	Brak
1. Amunicja strzelecka	Jk	0,5	0,25	0,2	0,25	0,35	0,15	0,5	0,3
2. Amunicja strzel. pokł.	„	1,0	0,5	0,4	0,5	0,7	0,15	0,8	0,5
3. Amun. art. i moźdz.	„	0,5	0,3	0,2	—	0,4	0,15	0,5	0,3
4. Amun. do PPK	„	1,5	0,8	0,7	—	1,1	0,5	1,5	0,5
5. Amun. czołgowa	„	—	—	—	0,5	0,5	0,45	0,95	0,55
6. Amun. plot.	„	1,0	0,6	0,45	0,55	0,7	0,35	1,0	0,5
7. Benzyna samoch.	„	1,0	0,7	0,7	0,65	0,7	0,2	0,95	0,3
8. Olej napędowy	„	1,0	0,65	0,65	0,6	0,65	0,4	0,85	0,65
9. Żywność „W”	„	2,5	1,5	2,0	1,5	1,5	1,0	3,0	0,5
10. Żywność „S”	„	1,0	1,0	0,5	1,0	1,0	—	1,0	0,5
11. Materiały eksp.-techn.	ton	—	—	—	—	—	8,0	8,0	—

Biorąc pod uwagę czas potrzebny na wykonanie poszczególnych takich czynności, jak:

- przygotowanie kolumn ze środkami materiałowymi dla poszczególnych batalionów — 30 min.,
- dowóz środków materiałowych do pododdziałów — 30 min.,
- przeładunek — 60 min.,
- powrót transportu do rejonu tyłów — 30 min.,

odbior środków materiałowych z 12 bzaop. może się rozpocząć nie wcześniej jak o 20.30.

Ukompletowanie pododdziałów tyłowych w sprzęt wynosi 90%, w związku z czym możliwości transportowe kzaop są następujące:

Nazwa pododdz.	Rodzaj samochodów	S t a n		Techn. spr.	Ładowność (w tonach)	Współcz. ładow.	Możliw. przewoz.
		etat.	fakt.				
Pl. transp. amunicji	Sam. cięż.-teren.	21	20	20	4,0	0,8	64,0
	Przyczepy transp.	7	7	6	3,0	0,8	14,4
	Razem:	x	x	x	x	x	78,4
Pl. transp. mps., żywn. i sprzętu techn.	Samoch. cięż.-teren.	17	17	16	4,0	0,7	44,8
	Przyczepy transp.	14	14	14	3,0	0,65	27,3
	Cysterny	5	5	5	3,6	1,0	18,0
	Razem:	x	x	x	x	x	90,1
Kzaop	O g ó ł e m:	x	x	x	x	x	168,5

Ta ilość transportu jest wystarczająca dla przewiezienia zapasów ruchomych przechowywanych w tyłach pułku, a przewożonych środkami transportu kompanii zaopatrzenia pułku.

Pułk w rejonie wyjściowym brakujące środki materiałowe może uzupełnić za około 3 godziny.

Kalkulacja potrzeb materiałowych na okres natarcia przedstawia się następująco:

Wyszczególnienie	Stan o godz. 18.10	Należy uzupełnić		Stan o godz. 23.30	Zuż. w dniu 11.5	Dywizja dowiezie do godz.		Stan pod koniec dnia
		Jk	ton			13.00 11.5	22.00 11.5	
	10.5							
Amunicja strzelecka	0,5	0,3	7,8	0,8	0,6	0,3	0,3	0,8
Amunicja strzelecka pokł.	0,8	0,5	9,6	1,3	0,8	0,3	0,5	1,3
Amunicja art. i moźdz.	0,5	0,3	16,3	0,8	0,8	0,3	0,5	0,8
Amunicja do PPK	1,5	0,5	0,8	1,5	1,5	0,5	1,0	1,5
Amunicja czołgowa	0,95	0,55	37,5	1,5	0,6	0,5	0,1	1,5
Amunicja plot	1,0	0,5	13,3	1,5	1,0	0,5	0,5	1,5
Benzyna samoch.	0,95	0,3	10,3	1,25	0,25	—	0,25	1,25
Olej nap. „skol”	0,85	0,4	17,9	1,25	0,3	—	0,3	1,25
Olej nap. „czołgi”	0,85	0,65	23,4	1,5	0,35	—	0,35	1,5
Żywność „W”	3,0	0,5	2,2	3,5	2/3	—	2/3	3,5
Żywność „S”	1,0	0,5	1,3	1,5	1/3	—	1/3	1,5

W czasie natarcia największe zużycie amunicji nastąpi w pierwszej fazie walki. Dlatego też zachodzi konieczność uzupełnienia amunicji w pododdziałach na rubieży MICHAŁKI (2253) — DOBRZYŃ (2257), a ponadto włączenia do kolumny 3 bp (działającego jako OW) samochodów z amunicją. Po uzupełnieniu amunicji w pododdziałach, transport plutonu transportu amunicji należy skierować do rejonu JANUSZKOWO (2352), FRANKOWO (2355), MICHAŁKI (2253), gdzie dywizja dowiezie awizowaną amunicję na godz. 13.00 11.5.

Kolejne uzupełnienie w pododdziałach środków materiałowych nastąpi po przejściu pułku do obrony na rubieży OLSZTYNEK — wzg. 170,8 (3058). Natomiast na dowóz środków materiałowych z dywizji w godzinach wieczornych należy złożyć zapotrzebowanie zgodnie z tabelą kalkulacji i zorganizować ich przyjęcie w planowanym rejonie rozmieszczenia kzaop.

Wnioski:

- w celu zapewnienia ciągłości uzupełniania w pododdziałach zużytych środków materiałowych w czasie natarcia dowóz będzie realizowany 2-krotnie w ciągu dnia;
- stan transportu w pełni zaspokaja potrzeby przewozowe zapasów znajdujących się w tyłach pułku.

2. Ocena sytuacji medycznej

W pułku znajduje się łącznie 144 porażonych i chorych — z tego 119 w pododdziałach — którzy wymagają niezwłocznej ewakuacji. W rejonie wyjściowym pułk prowadzi ewakuację porażonych własnym transportem do 21 mbw od godziny 20.00.

Do ewakuacji 119 porażonych transportem sanitarnym potrzeba 12 samochodów komp. medycznej, w związku z czym trzeba wykonać 3 pełne obroty. Ze względu na to, że 1 bp wykonuje swoje zadanie już 10.5, zachodzi konieczność natychmiastowego ewakuowania 41 porażonych transportem kompanii medycznej do bm rozwiniętego w m. SZEMPLINO CZARNE (0476). W następnej kolejności należy ewakuować pozostałych ciężko porażonych w jednym rejsie transportem sanitarnym, a pozostałych — transportem ogólnego przeznaczenia kzaop. skierowanym po odbiór amunicji w 12 bzaop. Zakończenie ewakuacji wszystkich porażonych przewiduje się około godziny 22.00 10.5.

W czasie prowadzenia natarcia przewiduje się około 10% strat sanitarnych od broni konwencjonalnej, co przy stanie liczebnym pułku ok. 1900 ludzi wynosić będzie ok. 190 osób, z tego: około 60% ciężko porażonych (114 osób) i 40% lekko porażonych (76 osób). Natomiast możliwości kompanii medycznej w zakresie ewakuacji jednorazowo wynoszą 40 porażonych.

Z ogólnej liczby porażonych i przyjętego podziału wynika, że transportem sanitarnym kompanii medycznej będzie można wyewakuować z pola walki tylko ciężko porażonych, przyjmując wykonanie przez samochody 3 rejsów. W tej sytuacji do ewakuacji lekko porażonych należy wykorzystać transport ogólnego przeznaczenia, szczególnie w trakcie dowozu środków materiałowych.

W zakresie udzielania pomocy lekarskiej możliwości kompanii medycznej są następujące: jeden lekarz udziela w ciągu godziny pomocy lekarskiej 4 porażonym. W tej sytuacji przy stanie 3 lekarzy w pułku oraz 12-godzinnym efektywnym czasie pracy lekarzy w ciągu dnia możliwe jest udzielenie pomocy 140 porażonym.

Z powyższego wynika, że około 50 porażonych po otrzymaniu pierwszej pomocy na polu walki powinno być ewakuowanych bezpośrednio do DPM lub pomoc lekarska będzie musiała być ograniczona do przypadków szczególnie ciężkich; stąd liczba ta może wzrosnąć do 160—180 porażonych.

Wnioski:

- w okresie organizacji natarcia w pierwszej kolejności należy wyewakuować porażonych z 1 bp;
- stan transportu sanitarnego nie zaspokaja potrzeb ewakuacyjnych; musi być wykorzystany transport ogólnego przeznaczenia;
- na rubieży przewidywanych strat sanitarnych należy skoncentrować całość sił i środków kompanii medycznej, a ponadto wydzielić transport ogólnego przeznaczenia.

3. Ocena sytuacji technicznej

W rejonie wyjściowym remontu bieżącego wymagają: 3 czołgi, 2 ciągniki pancerne, 5 transporterów i 8 samochodów. Należy zakładać, że w 3 bp nie wszystkie pojazdy mechaniczne będą technicznie sprawne.

W tej sytuacji stan transporterów i samochodów wymagających remontu bieżącego zwiększy się do 7 transporterów i 9 samochodów. Niezależnie od remontów bieżących w rejonie wyjściowym należy wykonać obsługiwane techniczne.

Biorąc pod uwagę możliwości remontowe krem pułku oraz przydzielonej GRE dywizji, remonty i obsługiwane techniczne zostaną zakończone do 1.00 11.5. W pierwszej kolejności remont i obsługa techniczna wykonana będzie w 1 bp.

W czasie natarcia kierunek działania 1 bp zabezpieczać będzie GRE przydzielona z dywizji, natomiast kierunki pozostałych batalionów — GRE zorganizowane z sił i środków krem. W miejscach uszkodzeń remont pojazdów mechanicznych nie powinien trwać dłużej niż 2 godziny. Wszystkie pojazdy z uszkodzeniami, których naprawa jest bardziej pracochłonna, należy ewakuować na dywizyjną oś ewakuacji, gdzie działać będą siły i środki 12 brem.

Najwięcej strat w sprzęcie technicznym należy się spodziewać w początkowej fazie natarcia.

Wnioski:

- należy niezwłocznie przystąpić do obsługi technicznej oraz przeprowadzania remontu bieżącego uszkodzonych pojazdów mechanicznych;
- sprzęt wymagający remontu średniego powinno się ewakuować do dywizji;
- na okres natarcia należy zorganizować na kierunku działania poszczególnych batalionów po jednej GRE.

3. Koncepcja zabezpieczenia tyłowego działań pułku

1. Rozmieszczenie i przesunięcie pododdziałów tyłowych. Przed przejściem pułku do natarcia dokonać podziału pododdziałów tyłowych na rzuty:

- I rzut — kompania medyczna i remontowa;
- II rzut — kompania zaopatrzenia i TSD;

W czasie wchodzenia do walki głównych sił pułku pododdziały tyłowe zatrzymać w rejonie — jak na szkicu nr 1. Po wykonaniu zadania bliższego przez pułk kzaop. rozwinąć na rubieży MICHAŁKI (2253), DOBRZYŃ (2257), k. medyczną — w m. ŁYSAKOWO (1454), a krem — SŁAWKA MAŁA (1353).

— po przejściu pułku do obrony na rubieży OLSZTYNEK — wzg. 170,8 (3058) pododdziały tyłowe rozwinąć w rejonie — jak na szkicu nr 1.

2. Drogi dowozu i ewakuacji:

- zasadnicza: ZABOROWO (0857), SŁAWKA MAŁA (1353), RĄCZKI (2055), MIELNO (3246), KUNKI (3454);
- zapasowa: NIDZICA, DOBRZYŃ (2058), WITRAMOWO (2755), PGR SITNO (2850), LUBIAN (2845), KUNKI (3454).

Drogi dowozu i ewakuacji utrzymuje ksap. pułku.

3. Obrona i ochrona tyłów organizowana będzie własnymi siłami i środkami, przy wykorzystaniu osłony pododdziałów bojowych, szczególnie batalionu drugiego rzutu.

4. Dowodzenie pododdziałami tyłowymi realizowane będzie z tyłowego stanowiska dowodzenia (TSD), które każdorazowo należy rozmieszczać w rejonie kompanii zaopatrzenia. Łączność z SD i pododdziałami utrzymywana będzie za pomocą środków radiowych w sieci d-cy pułku.

5. Limity zużycia środków materiałowych w dniu 11.5:

L. p.	Rodzaj środków materiałowych	1 bp	2 bp	3 bp	bcz	pozostałe	pz	Uwagi
1.	Amunicja strzelecka	0,8	0,5	0,7	0,6	0,5	0,6	
2.	Amunicja strzel. pokł.	0,9	0,7	0,9	0,8	0,4	0,8	
3.	Amunicja art. i moźdz.	0,9	0,7	0,8	—	0,8	0,8	
4.	Amunicja do PPK	1,7	1,2	1,6	—	1,5	1,5	
5.	Amunicja czołgowa	—	—	—	0,6	—	0,6	
6.	Amunicja plot.	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	
7.	Żywność „W”	2/3	2/3	2/3	2/3	2/3	2/3	
8.	Żywność „S”	1/3	1/3	1/3	1/3	1/3	1/3	

6. W rejonie wyjściowym pułk uzupełnia brakujące środki materiałowe własnym transportem, pobierając je od godziny 20.00 10.5 w 12 bzaop. Od 18.00 z kzaop. całość środków materiałowych zostanie przekazana pododdziałom celem uzupełnienia środków brakujących. W pododdziałach uzupełnianie zapasów zostanie zakończone do 20.30. Zapasy ruchome w kzaop. zostaną uzupełnione do godziny 24.00. W czasie natarcia uzupełnienie zużycia amunicji nastąpi pierwszy raz po wykonaniu zadania bliższego na rubieży MICHAŁKI (2253) — DOBRZYŃ (2257). Kolejny dowóz amunicji do pododdziałów będzie realizowany po wykonaniu zadania następnego i przejściu do obrony na rubieży: OLSZTYNEK — wzg. 170,8 (3058).

Pułk otrzyma z dywizji środki materiałowe dwa razy: około godz. 13.00 w rejonie JANUSZKO (2352), FRANKOWO (2355), MICHAŁKI (2253) i pod koniec dnia około 22.00 w rejonie rozmieszczenia tyłów pułku.

7. Zabezpieczenie techniczne.

Do godziny 1.00 11.5 zostaną zakończone prace związane z obsługiwaniem technicznym i remontem wozów bojowych i samochodów, a w 1 bp — do 20.00 10.5. Na okres natarcia zostaną zorganizowane 2 grupy

remontowo-ewakuacyjne, a ponadto wykorzystana będzie dywizyjna GRE do zabezpieczenia działań 1 bp.

Grupy remontowo-ewakuacyjne wykonywać będą drobne remonty w miejscach powstania uszkodzeń, a sprzęt z uszkodzeniami, których naprawa jest bardzo pracochłonna, ewakuowany będzie do PZSU pułku.

8. Zabezpieczenie medyczne.

Porażeni z 1 bp zostaną wyewakuowani do 12 bm transportem pułku do 20.00. Porażeni z pozostałych pododdziałów zostaną wyewakuowani do 21 mbw do 23.00 transportem sanitarnym i ogólnego przeznaczenia. W okresie natarcia, uwzględniając przewidywane straty sanitarne, pułk nie zapewni pełnej ewakuacji porażonych transportem sanitarnym. Ewakuacja lekko porażonych prowadzona będzie transportem ogólnego przeznaczenia w trakcie dowozu środków materiałowych.

Pomoc lekarska udzielana będzie tylko porażonym w przypadkach życiowo koniecznych, a pozostali porażeni zostaną przygotowani do dalszej ewakuacji.

W pierwszym etapie walki 1 bp pod względem medycznym zabezpieczany będzie przez 36 pz.

Kompania medyczna zostanie rozwinięta na czas wykonywania przez pułk zadania bliższego w m. ŁYSAKOWO, a następnie, po przejściu do obrony na rubież OLSZTYNEK — wzg. 170,8 w rejonie podanym na szkicu nr 1.

Uwzględniając zadania pułku oraz warunki organizacji odtwarzania gotowości bojowej, tyły pułku są w stanie zrealizować przedsięwzięcia z zakresu tyłowego zabezpieczenia działań w nakazanym terminie.

Załączniki:

1. Schemat nr 1 — Plan rekonesansu dowódcy 38 pz.
2. Schemat nr 2 — Decyzja dowódcy 38 pz.
3. Schemat nr 3 — Plan zabezpieczenia inżynierskiego działań 38 pz.

CZEŚĆ DRUGA

Plk dypl. S. MISTEWICZ

ORGANIZACJA I PROWADZENIE ROZPOZNANIA W NATARCIU PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO

I. WŁAŚCIWOŚCI PROWADZENIA ROZPOZNANIA W NATARCIU PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO

1. Zasady ogólne

Na współczesnym polu walki pododdziały pułku często będą działać na kierunkach, w oderwaniu od sił głównych. Działania bojowe będą prowadzone na szerokim froncie przy braku styczności z sąsiadami. Skrzydła i tyły działających wojsk będą narażone na niespodziewane uderzenia wojsk nieprzyjaciela, grup dywersyjno-rozpoznawczych, desantów powietrznych i lotnictwa. Charakterystyczne dla tych działań będą gwałtowne zmiany sytuacji bojowej. W takich warunkach będzie organizowane i prowadzone rozpoznanie siłami i środkami pułku.

Minister Obrony Narodowej, gen. broni Wojciech JARUZELSKI na pokazie rozpoznawczym w DRAWSKU w 1968 r. między innymi powiedział: „Rozpoznanie wyszło już daleko poza ramy zabezpieczenia bojowego działań. Rozpoznanie stało się rodzajem działań na współczesnym polu walki. Dowódca osobiście odpowiada za rozpoznanie. Do pomocy ma szefa rozpoznania, który kieruje jednolitym systemem rozpoznania rodzajów wojsk i służb danego szczebla dowodzenia. Pododdziały rozpoznawcze powinny być szkolone według najnowszych zasad. Posiadać pełną gotowość bojową do działań”.

Współczesne działania zaczepne prowadzone w warunkach użycia lub ciągłego zagrożenia użyciem broni masowego rażenia sprzyjają prowadzeniu rozpoznania, ponieważ:

- prowadzenie natarcia często na oddzielnych kierunkach powoduje powstawanie luk i otwartych skrzydeł oraz to, że wiele rejonów będzie słabo lub w ogóle nie kontrolowanych; umożliwi to elementom rozpoznawczym przenikanie na tyły wojsk nieprzyjaciela;
- szerokość pasów (odcinków) obrony pododdziałów (oddziałów) związków taktycznych nieprzyjaciela zmusza do większego niż dotychczas rozśrodkowania sił i środków, co w znacznym stopniu sprzyja prowadzeniu rozpoznania w ugrupowaniu i na tyłach jego wojsk;
- po wykonaniu uderzeń jądrowych powstaną nie obsadzone wojskami luki i rejon, przez które elementy rozpoznawcze mogą przeniknąć na czołgach, transporterach i samochodach oraz być przerzucane na śmigłowcach na tyły wojsk nieprzyjaciela.

Głębokość rozpoznania w natarciu pułku zmechanizowanego zależy od otrzymanego zadania, położenia wojsk nieprzyjaciela, warunków atmosferycznych oraz sytuacji bojowej na polu walki. Można przyjąć, że elementy rozpoznawcze pułku powinny zapewnić dopływ wiadomości o nieprzyjacielu od przedniego skraju (rubieży styczności wojsk) na głębokość 30—40 km i więcej.

W natarciu pułku elementy rozpoznawcze z zasady będą działać na transporterach, czołgach, pieszo lub na śmigłowcach, tak w okresie organizacji natarcia, jak i w czasie jego prowadzenia. Najlepiej jest wysłać elementy rozpoznawcze w ugrupowanie wojsk nieprzyjaciela nocą lub w warunkach utrudniających obserwację.

Zadania rozpoznania w okresie organizacji natarcia pułku mogą być następujące:

- ustalić rozmieszczenie (współrzędne) taktycznych środków napadu jądrowego, chemicznego i bakteriologicznego npla w pasie natarcia pułku;
- wykryć ugrupowanie bojowe, skład, numerację pododdziałów i oddziałów npla oraz ich możliwości bojowe w pasie natarcia pułku;
- ustalić stanowiska ogniowe artylerii (a szczególnie artylerii mogącej prowadzić ogień amunicją jądrową i chemiczną), moździerzy, broni przeciwpancernej, strzeleckiej przed przednim skrajem i w głębi obrony nieprzyjaciela w pasie natarcia pułku na głębokość zadania bliższego;
- określić system rozbudowy inżynieryjnej w powiązaniu z warunkami naturalnymi i sztucznymi, odporność obrony na działanie broni jądrowej, przebieg rubieży obronnych, rozmieszczenie min jądrowych oraz zapór i przeszkód inżynieryjnych na całą głębokość zadania pułku;
- ustalić rozmieszczenie punktów obserwacyjnych, stanowisk dowodzenia, węzłów łączności oraz środków radiolokacyjnych na głównym kierunku uderzenia pułku;
- wykryć punkty i składy zaopatrzenia w broń jądrową, chemiczną, amunicję, materiały pędne i smary w pasie natarcia pułku na głębokość zadania następnego.

Do prowadzenia rozpoznania w natarciu pułk wykorzystuje: kompanię rozpoznawczą, drużynę rozpoznania artyleryjskiego (pluton dowodzenia artylerii), drużynę rozpoznania inżynieryjnego (kompanii saperów) i pluton rozpoznania chemicznego. Ponadto pułk może otrzymać wzmocnienie w siłach i środkach rozpoznania w postaci: 6—8 wylotów śmigłowca z klucza rozpoznawczo-transportowego, 4—6 wylotów śmigłowca z klucza artyleryjskiego i plutonu rozpoznania dźwiękowego. Organizację i wyposażenie organicznych i przydzielonych pododdziałów rozpoznawczych ilustrują załączniki nr 3, 4, 5, 6, 7.

W natarciu pułku zmechanizowanego z organicznych i przydzielonych pododdziałów rozpoznawczych organizuje się następujące elementy rozpoznawcze:

- z kompanii rozpoznawczej — 1—2 posterunki obserwacyjne (RPO), samodzielny patrol rozpoznawczy (lub 2—3 patrole rozpoznawcze), zasadzkę lub grupę wypadową oraz (w razie potrzeby prowadzenia rozpoznania na tyłach npla) grupę rozpoznawczą wysyланą na głębokość do 30 km;
- z drużyny rozpoznania artyleryjskiego — 2 artyleryjskie punkty obserwacyjne;
- z plutonu rozpoznania dźwiękowego — 4 placówki dźwiękowe, centralę i posterunek uprzedzający;
- z drużyny rozpoznania inżynierskiego — 1—2 inżynierskie posterunki obserwacyjne lub inżynierski patrol rozpoznawczy;
- z plutonu rozpoznania chemicznego — posterunek obserwacji skażeń i 3 patrole rozpoznania skażeń;
- z przydzielonego limitu lotów śmigłowców — posterunki obserwacji powietrznej;
- z taktycznego rozpoznania powietrznego — ciągły nasłuch nieprzyjaciela.

2. Wykorzystanie organicznych i przydzielonych elementów rozpoznawczych w natarciu pułku

Organizując elementy rozpoznawcze należy zwrócić szczególną uwagę na możliwości nieprzyjaciela i właściwości terenu w pasie natarcia pułku, poziom wyszkolenia pododdziałów rozpoznawczych oraz ich zaopatrzenie i wyposażenie techniczne.

Wykorzystanie elementów rozpoznawczych w okresie organizacji natarcia zależy od miejsca i sposobu przechodzenia pułku do natarcia. Podczas organizowania natarcia z marszu pułk będzie miał ograniczone możliwości wykorzystania własnych elementów rozpoznawczych. Właściwe zaplanowanie i użycie sił i środków rozpoznania pułku oraz ścisła współpraca z organami rozpoznawczymi jednostek będących w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem zapewnią zdobycie potrzebnych wiadomości o przeciwniku i wykonanie postawionego zadania podczas przechodzenia pułku do natarcia z marszu.

W okresie przygotowawczym do natarcia z rejonów położonych w głębi dla rozpoznania dróg marszu pułku do rubieży wprowadzenia do walki wysyła się **samodzielne patrole rozpoznawcze lub patrole rozpoznawcze**. Patrole te powinny rozpocząć działanie z 1—1,5-godzinnym wyprzedzeniem w stosunku do awangardy, aby dowódca pułku na podstawie zdobytych wiadomości o nieprzyjacielu mógł wprowadzić poprawki do powziętej decyzji i postawić dodatkowe zadania batalionom pierwszego rzutu przed wyjściem na rubież wprowadzenia do walki. Zasadniczym zadaniem SPR (PR) w czasie przemarszu pułku na rubież wprowadzenia do walki będzie: ustalenie stanu drożni, wykrywanie grup dywersyjno-rozpoznawczych i taktycznych desantów powietrznych nieprzyjaciela działających na drodze przemarszu pułku; wykrywanie drob-

nych grup nieprzyjaciela, które pozostały na tyłach własnych wojsk lub przeniknęły przez ugrupowania bojowe pierwszorzutowych związków taktycznych; wykrywanie i niszczenie patroli rozpoznawczych działających na drodze marszu lub w pobliżu przegrupowujących się pododdziałów pułku oraz ustalenie rejonów skażonych środkami chemicznymi i bakteriologicznymi (jeśli w składzie SPR jest patrol rozpoznania skażeń). Dodatkowo może być wysłany PR w pobliżu drogi marszu, gdzie spodziewane jest oddziaływanie elementów rozpoznawczych i pododdziałów bojowych nieprzyjaciela na ugrupowanie bojowe pułku.

SPR (PR) po wyjściu na rubież wprowadzenia do walki prowadzi rozpoznanie na głównym kierunku uderzenia pułku, wydzielając ze swego składu ruchome posterunki obserwacyjne lub wozy patrolowe. Umiejscawiając dokładnie rubież styczności bojowej walczących wojsk, ustala on ugrupowanie wojsk nieprzyjaciela w zasięgu obserwacji oraz system ognia broni strzeleckiej i przeciwpancernej. W wypadku silnej obrony nieprzyjaciela SPR (PR) wchodzi do działań dopiero po rozbiciu przez nacierające pododdziały batalionów pierwszego rzutu brygady nieprzyjaciela na głębokości 2—3 km od rubieży walczących wojsk. W razie otrzymania zadania przeniknięcia w głąb ugrupowania bojowego nieprzyjaciela i prowadzenia rozpoznania na głównym kierunku uderzenia pułku patrol prowadzi rozpoznanie najsłabszych miejsc na rubieży styczności wojsk (jak luki i otwarte skrzydła), gdzie można będzie przeniknąć na tyły ugrupowania bojowego nieprzyjaciela. Dowódcy SPR (PR) podaje się wówczas czas użycia własnej broni jądrowej na czołowe punkty oporu lub na inne elementy ugrupowania bojowego nieprzyjaciela oraz wskazuje rubież bezpieczeństwa.

Obserwacja naziemna i powietrzna.

W pułku należy organizować system obserwacji naziemnej i powietrznej obejmujący cały odcinek natarcia, który by zapewniał wgląd w ugrupowanie nieprzyjaciela na jak największą głębokość.

Do prowadzenia obserwacji naziemnej organizuje się ruchome posterunki obserwacyjne (RPO) i posterunki obserwacyjne (PO) działające w ugrupowaniu bojowym (marszowym) batalionów pierwszego rzutu pułku.

Dla zwiększenia zasięgu obserwacji naziemnej i głębszego rozpoznania nieprzyjaciela organizuje się posterunki obserwacyjne na śmigłowcu.

Posterunek obserwacyjny na śmigłowcu w okresie przygotowawczym prowadzi rozpoznanie w celu ustalenia: rejonów rozmieszczenia stanowisk startowych taktycznych środków jądrowych, rejonów ześrodkowania odwodów batalionowych i brygadowych, przebiegu przedniego skraju rubieży obronnych, stanowisk ogniowych artylerii i moździerzy, czasu obsadzania wojskami rubieży obronnych itp.; w toku walki — śledzi przegrupowywanie wojsk, zajmowanie nowych stanowisk startowych i ogniowych przez wyrzutnie raketowe i artylerię oraz zajmowanie przez wojska poszczególnych rubieży obronnych.

Rejon działania posterunku obserwacji powietrznej (na śmigłowcu) wyznacza się w odległości 1—3 km od rubieży walczących wojsk. Lot

śmigłowca odbywa się na wysokości 200—300 m, co pozwala na obserwację terenu zajętego przez nieprzyjaciela na głębokość 10—15 km.

System obserwacji pułku w okresie przygotowawczym do natarcia powinien ustalić: aktualną rubież styczności z nieprzyjacielem (przedni skraj obrony), punkty oporu, system ognia broni maszynowej i przeciwpancernej, zapory i urządzenia obronne, stanowiska ogniowe moździerzy i artylerii oraz stanowiska startowe rakiet taktycznych.

W okresie organizacji natarcia z kompanii rozpoznawczej pułku wysła się po jednym RPO do batalionów pierwszego rzutu.

W czasie organizowania natarcia z rejonów położonych w głębi może być wysłana na tyły nieprzyjaciela **grupa rozpoznawcza**. Może ona składać się z trzech do pięciu zwiadowców z radiostacją. Grupa z rejonu położonego w głębi może być przewieziona samochodem w rejon styczności wojsk, skąd może przeniknąć na tyły przeciwnika pieszo, na środkach transportowych bądź na śmigłowcu.

Grupa rozpoznawcza podczas działań w ugrupowaniu wojsk nieprzyjaciela może wykonywać następujące zadania: wykrywać rozmieszczenie środków przenczenia broni jądrowej, ustalać rozmieszczenie taktycznych odwodów przeciwnika, wykrywać przebieg rubieży i rozmieszczenie punktów oporu nieprzyjaciela, śledzić ruchy odwodów taktycznych, ustalać stan dróg i mostów na kierunku działania pułku, chwycić jeńców, zdobywać dokumenty oraz wzory uzbrojenia.

Głębokość przenikania GR na tyły nieprzyjaciela oraz czas jej działania zależą od sytuacji bojowej i mogą być różne. Zazwyczaj GW pułku wysłana jest na tyły nieprzyjaciela na głębokość do 30 km. Grupa po wykonaniu zadania może tam pozostać do czasu podejścia naszych wojsk.

Grupa rozpoznawcza działająca na tyłach ugrupowania bojowego przeciwnika powinna otrzymać sprzęt noktowizyjny i radiostację dla przekazywania zdobytych wiadomości o nieprzyjacielu.

W wypadku organizowania natarcia z rejonów położonych w głębi pododdziały rozpoznawcze znajdujące się w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem powinny organizować **grupy wypadowe** wzmocnione saperami; działanie tych grup może być wsparte ogniem artylerii i moździerzy.

Wypad może być zorganizowany na zawczasu wybrany i rozpoznany obiekt nieprzyjaciela na rubieży styczności lub w głębi jego ugrupowania. Dla przeprowadzenia wypadu może być wyznaczony pododdział rozpoznawczy lub piechoty w sile do wzmocnionego plutonu.

Szef rozpoznania stawiając zadanie grupie wypadowej powinien jej podać wiadomości o nieprzyjacielu, rejon (miejsce) i czas przeprowadzenia wypadu, zadanie, sposób wsparcia ogniowego i przejścia linii własnych wojsk oraz hasło i odzew.

Zasadzki w okresie przygotowawczym do natarcia organizuje się w celu niszczenia pododdziałów rozpoznawczych i drobnych grup nieprzyjaciela pozostałych w ugrupowaniu bojowym naszych wojsk.

Zasadzki są organizowane przez SPR, PR i BPR, a także przez pododdziały ogólnowojskowe w sile do wzmocnionego plutonu.

Zasadzkę w natarciu organizuje się w celu: ujęcia jeńców, zdobycia dokumentów, zadania nieprzyjacielowi strat w sile żywej i sprzęcie, obserwacji i niszczenia taktycznych środków jądrowych.

Szef rozpoznania stawiając zadanie dowódcy organizującemu zasadzkę powinien mu podać: wiadomości o nieprzyjacielu oraz miejsce, czas, zadanie i sposób działania po wykonaniu zadania.

3. Planowanie rozpoznania w natarciu pułku

Planowanie rozpoznania jest zasadniczym przedsięwzięciem z zakresu organizacji rozpoznania.

Rozpoznanie w natarciu pułku planuje się na okres organizacji i prowadzenia walki; obejmuje ono następujące zagadnienia:

- ustalenie zadań rozpoznania;
- wybór kierunków i rejonów działania dla elementów rozpoznawczych;
- analizę potrzebnych wiadomości o nieprzyjacielu, sposobów ich zdobywania oraz przekazywania;
- podział sił i środków rozpoznania według zadań i możliwości;
- wydzielenie czasu na przygotowanie elementów rozpoznawczych do działania;
- wydzielenie sił i środków do odwodu.

Rozpoznanie w natarciu pułku planuje się na podstawie:

- zadania postawionego przez dowódcę pułku;
- wytycznych szefa sztabu do prowadzenia rozpoznania;
- zarządzenia rozpoznania ze sztabu dywizji;
- posiadanych wiadomości o nieprzyjacielu;
- stanu sił i środków rozpoznania pułku.

Przystępując do planowania rozpoznania należy przede wszystkim określić, jakie obiekty mogą być rozpoznane siłami kompanii rozpoznawczej, a jakie siłami rodzajów wojsk i służb, jakie zadania mogą wykonać bataliony pułku oraz sąsiedzi, a na jakie wiadomości złożyć zapotrzebowanie do szefa rozpoznania dywizji.

W natarciu pułku plan rozpoznania opracowuje się na mapie roboczej szefa rozpoznania. Legenda w postaci załączników tabelarycznych znajduje się w oddzielnej teczce.

Plan rozpoznania pułku zawiera zagadnienia organizacji rozpoznania i zabezpieczenia, ocenę możliwości nieprzyjaciela oraz ważniejsze elementy ugrupowania bojowego pułku i sąsiadów.

Plan rozpoznania pułku powinien zawierać:

- ocenę wiadomości o nieprzyjacielu i obiekty rozpoznania;
- rubieże wejścia do walki batalionów, ich kierunki natarcia i zadania oraz linie rozgraniczenia pułku;
- główny wysiłek rozpoznania i pas rozpoznania pułku;

- stanowisko dowodzenia pułku, batalionów (rejony przesunięcia), sztabu dywizji i sąsiadów;
- elementy rozpoznawcze pułku (organiczne i przydzielone), rejony ich rozmieszczenia, zadania i czas wejścia do działań, kierunek (rejon) działania i sposób wykonania zadań, miejsce połączenia się z wojskami własnymi oraz rejon rozmieszczenia i przesunięcia odwodu rozpoznania;
- rejony planowanych zdjęć lotniczych z podaniem ich skali, czasu wykonania, rodzaju fotografowania i czasu dostarczenia na SD;
- skład, zadania i kierunki działania elementów rozpoznawczych pułku (w tym i rodzajów wojsk), rejony działania i zadania grup rozpoznawczych, wypadowych, zasadzek i innych, organizowanych w zależności od potrzeb;
- elementy rozpoznawcze dywizji działające w pasie natarcia pułku, rejony zastrzeżone oraz kierunki działania elementów rozpoznawczych sąsiednich pułków.

Legenda do planu rozpoznania powinna zawierać:

- zadania rozpoznania oraz podział sił i środków dla ich realizacji;
- organizację łączności radiowej szefa rozpoznania pułku i zagadnienia współdziałania elementów rozpoznawczych;
- dane uzupełniające ocenę nieprzyjaciela.

Plan rozpoznania jest dokumentem roboczym. Należy go stale uaktualniać i uzupełniać w czasie walki, planować nowe zadania, stawiać zadania wykonawcom oraz składać zapotrzebowanie na wiadomości do szefa rozpoznania dywizji.

Meldunki rozpoznawcze mogą być wykonywane pisemnie, graficznie, utrwalane na taśmie magnetofonowej i przekazywane sztabowi wyższemu przez oficerów łącznikowych lub techniczne środki łączności.

W celu skrócenia czasu wykonywania i przekazywania meldunków, szczególnie przez techniczne środki łączności, w szerokim zakresie wykorzystuje się typowe wzory tych dokumentów (blankiety).

W graficznym meldunku rozpoznawczym podaje się ocenę działań nieprzyjaciela do czasu opracowania meldunku: co, gdzie, kiedy i za pomocą jakich źródeł ustalono (wykryto), a także położenie i zadania elementów rozpoznawczych pułku. Meldunek podpisują szef sztabu i szef rozpoznania.

4. Dowodzenie organami rozpoznawczymi

System dowodzenia elementami rozpoznawczymi powinien być niezawodny jeśli chodzi o przekazywanie rozkazów, zarządzeń, zapotrzebowań i wiadomości, zbieranie zdobytych informacji od działających elementów rozpoznawczych i podległych sztabów batalionów oraz mel-dowanie ich przełożonym i informowanie sąsiadów.

W natarciu pułku rozpoznaniem kieruje — zgodnie z wytycznymi dowódcy pułku — szef sztabu, zaś bezpośrednim organizatorem działań

jest szef rozpoznania. Odpowiada on za organizację i prowadzenie rozpoznania. Do pomocy ma tłumacza i dowódcę kompanii rozpoznawczej.

Szef rozpoznania planując działania rozpoznawcze powinien ściśle współpracować z oficerem operacyjnym sztabu pułku, szefami (wyznaczonymi oficerami) rodzajów wojsk i służb oraz sekcją polityczną. Ma do swojej dyspozycji wóz dowodzenia na transporterze opancerzonym (BRDM-2), z którego dowodzi elementami rozpoznawczymi organizowanymi z kompanii rozpoznawczej oraz pośrednio bojowymi patrolami rozpoznawczymi wydzielonymi ze składu batalionów piechoty lub kompanii czołgów. Ponadto uzgadnia system rozpoznania rodzajów wojsk i służb.

Na wozie dowodzenia szefa rozpoznania pułku znajdują się następujące środki łączności: radiostacja R-112, radiostacja R-113/123, radiostacja R-105PM, odbiornik radiowy R-800 i odbiornik radiowy R-311.

Wymienione środki łączności umożliwiają zorganizowanie:

- kierunku radiowego (praca w sieci radiowej) z szefem wydziału rozpoznawczego dywizji;
- sieci radiowej (kierunków) dla dowodzenia samodzielnymi patrolami rozpoznawczymi (PR);
- odbioru wiadomości o nplu od bojowych patroli rozpoznawczych wysyłanych ze składu batalionów piechoty lub kompanii czołgów;
- kierunku radiowego z grupą rozpoznawczą;
- odbioru danych z pokładów samolotów (śmigłowców) rozpoznania powietrznego.

Szef rozpoznania pułku nie organizuje własnej łączności przewodowej, lecz korzysta z łączności ogólnowojskowej. Otrzymuje z węzła łączności SD pułku jedno łącze telefoniczne, za pomocą którego może uzyskać połączenie ze wszystkimi abonentami wewnątrz sztabu pułku, z szefami rozpoznania sąsiednich pułków i wydziałem rozpoznawczym dywizji poprzez węzeł łączności SD pułku i dywizji.

Zorganizowany system łączności umożliwia szefowi rozpoznania pułku bezpośrednio stawianie zadań elementom rozpoznawczym, odbiór danych z rozpoznania powietrznego, wymianę wiadomości o nieprzyjacielu z rodzajami wojsk i służb oraz sąsiadami, a także szybkie przekazywanie ważnych wiadomości o nieprzyjacielu szefowi wydziału rozpoznawczego.

5. Prowadzenie rozpoznania podczas natarcia pułku

Szef rozpoznania pułku powinien śledzić, w jakim stopniu zostały zniszczone lub obezwładnione siły żywe i środki ogniowe nieprzyjaciela i jakie działania może on przedsięwziąć dla zorganizowania obrony, szczególnie w rejonach obezwładnionych bronią jądrową.

Podczas natarcia obserwację działań nieprzyjaciela prowadzi się za pomocą ruchomych posterunków obserwacyjnych organizowanych z kompanii rozpoznawczej. Posterunki te przesuwają się na transporterach opancerzonych w szykach nacierających wojsk, prowadząc obserwację działań nieprzyjaciela, i przekazują zdobyte wiadomości szefowi

rozpoznania. Obserwację prowadzi się z wozów bojowych. W tych wypadkach, kiedy teren lub ogień nieprzyjaciela utrudniają prowadzenie obserwacji z wozów, obserwatorzy spieszą się, pozostawiają wozy w ukryciach i zajmują miejsca dogodnie do obserwacji terenu.

Samodzielny patrol rozpoznawczy lub patrol rozpoznawczy po przełamaniu obrony batalionów pierwszego rzutu brygady dąży do przeniknięcia na tyły ugrupowania bojowego nieprzyjaciela, wykorzystując luki w jego ugrupowaniu.

Na podstawie wiadomości zdobytych przez patrole i inne elementy rozpoznawcze sztab pułku precyzuje działania wojsk własnych oraz określa obiekty podlegające obezwładnieniu.

Podczas natarcia ważną rolę odgrywają artyleryjskie ruchome posterunki obserwacyjne. Przesuwają się one w szykach bojowych piechoty i czołgów, prowadząc rozpoznanie środków ogniowych npla i korygując ogień własnej artylerii.

Grupy rozpoznawcze pułku działające na tyłach nieprzyjaciela z chwilą rozpoczęcia natarcia przez pułk prowadzą rozpoznanie środków przenoszenia broni jądrowej nieprzyjaciela, jego odwodów brygadowych i dywizyjnych oraz stanowisk dowodzenia.

Główny wysiłek rozpoznania inżynieryjnego z chwilą rozpoczęcia ataku koncentruje się na wykryciu zapór, istniejących przeszkód i ocalałych urządzeń obronnych.

Rozpoznanie skażeń ma na celu zdobycie wiadomości o tym, czy nieprzyjaciel posiada środki trujące oraz czy przygotowuje się do ich użycia.

W miarę rozwoju natarcia piechoty i czołgów przesuwają się do przodu ruchome posterunki obserwacyjne, patrole rozpoznawcze i samodzielne patrole rozpoznawcze. Odwód sił i środków rozpoznania przesuwa się za pierwszym rzutem pułku.

W natarciu pułku trzeba również śledzić przebieg działań nieprzyjaciela na kierunkach nie atakowanych. Nieprzyjaciel, wykorzystując nie atakowane pododdziały, może wykonać uderzenie na skrzydła i tyły nacierającego. W tym wypadku wzrasta rola rozpoznania na tyłach nacierających pododdziałów pułku. Dla jego prowadzenia w razie potrzeby może być wysłany patrol rozpoznawczy lub bojowy patrol rozpoznawczy. Pododdziały liniowe pułku prowadzą rozpoznanie nieprzyjaciela własnymi nieetatowymi siłami i środkami rozpoznania oraz poprzez walkę.

W czasie wykonywania przez pułk zadania następnego rozpoznanie powinno śledzić ruchy odwodów dywizyjnych celem wykonania kontrataku lub obsadzenia rubieży obronnych.

Z chwilą otrzymania danych o ruchach odwodów nieprzyjaciela szef rozpoznania melduje o nich dowódcy pułku oraz wzmacnia rozpoznanie na zagrożonym kierunku przez wysłanie nowych elementów rozpoznawczych.

Po podejściu patroli i samodzielnych patroli rozpoznawczych do pozycji odwodów dywizyjnych przenikają one na skrzydła i tyły bro-

niących się wojsk nieprzyjaciela i ustalają siły, jakimi pozycje te są obsadzone oraz rozmieszczenie środków przenoszenia broni jądrowej, zapór minowych i przeszkód. Na podstawie zdobytych wiadomości o nieprzyjacielu dowódca pułku jeszcze przed podejściem wojsk do pozycji odwodów dywizyjnych npla precyzuje decyzję i stawia pododdziałom pułku zadania bojowe. Na pozycję odwodów dywizyjnych nieprzyjaciela na rozkaz przełożonego mogą być wykonane uderzenia jądrowe. W tym wypadku elementy rozpoznawcze na sygnał przekazany przez szefa rozpoznania pułku powinny się wycofać na bezpieczną odległość od przewidywanych wybuchów jądrowych.

SFR i PR przesuając się do przodu prowadzą rozpoznanie nieprzyjaciela, wykrywają rejony punktów oporu i rozmieszczenie odwodów taktycznych.

Grupy rozpoznawcze pułku działające na tyłach nieprzyjaciela śledzą w dalszym ciągu ruchu odwodów przeciwnika, przesunięcia broni jądrowej i podejście z głębi świeżych sił.

Środki rozpoznania artyleryjskiego z chwilą podejścia do pozycji odwodów dywizyjnych rozwijają się i wykrywają środki przenoszenia broni jądrowej, stanowiska ogniowe artylerii i moździerzy.

W czasie natarcia pułk może przełamywać pośpiesznie zorganizowaną obronę nieprzyjaciela. W tym wypadku organa rozpoznawcze powinny zdobyć niezbędne dane o nieprzyjacielu obsadzającym tę rubież do czasu podejścia do niej nacierających wojsk.

Na rozkaz dowódcy dywizji pułk może zmienić kierunek działania. Po sprecyzowaniu kierunku dalszego natarcia może on nacierać w stronę skrzydeł lub brać udział w okrążaniu i niszczeniu okrążonego nieprzyjaciela. W takiej sytuacji szef rozpoznania po otrzymaniu przez pułk nowego zadania organizuje rozpoznanie nieprzyjaciela na nowym kierunku n podstawie wytycznych dowódcy pułku lub z własnej inicjatywy.

II. ZAŁOŻENIE OGÓLNE

do tematu: ORGANIZACJA I PROWADZENIE ROZPOZNANIA W NATARCIU PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO

Mapy 1 : 100 000	N-34—114, 115, 116, 117
	N-34—126, 127, 128, 129
	N-34—138, 139, 140, 141
	N-34—6, 7, 8, 9
	N-34—18, 19, 20, 21
Mapy 1 . 50 000	N-34—126-B, D
	N-34—127-A, B, C, D
	N-34—128-C
	N-34—138-B
	N-34—138-B
	N-34—139-A, B, C, D
	N-34—140-A, C
	M-34—7-A, B
	M-34—8-A, B, C, D
M-34—20-B.	

I.

1. Wojska „Zachodnich”, prowadząc działania zaczepne, uzyskały powodzenie na kierunku: GRODZISK MAZOWIECKI, RADOM oraz CIECHANÓW, LUBLIN; zagrażają rozbiciem zgrupowania wojsk „Wschodnich” broniących dostępu do WARSZAWY.

3 KA (NZ), wykonując uderzenie w kierunku CIECHANÓW, LUBLIN, częścią sił prowadzi działania na kierunku PUŁTUSK, GARWOLIN. W wyniku narastającego oporu wojsk „Wschodnich” słabnie jego tempo natarcia. Na kierunku PUŁTUSK, GARWOLIN dochodzi do stabilizacji działań.

7 DZ (NZ), wykorzystując skutki uderzeń ogniowych, do 14.00 8.2 opanowała rubież: GOŚLIN (5020), BOCIAN (7129), KICZKI (7249).

2. Wojska „Wschodnich” pod naporem przeważających sił przeciwnika prowadzą działania obronne; jednocześnie podciągają świeże siły dla wykonania uderzenia w kierunku GARWOLIN, RADZYMIN, CIECHANÓW.

4 DZ (10, 11, 12 pz 4 pcz) do 5.2 osiągnęła gotowość bojową w rejonie TOMASZÓW LUBELSKI. Od godzin wieczornych 7.2 dywizja marszeruje do rejonu wyjściowego.

W rejonie LUBARTÓW lotnictwo nieprzyjaciela wykonało uderzenie na ugrupowanie marszowe dywizji środkami klasycznymi i jądrowymi.

W wyniku uderzenia dywizja przerwała marsz; zostanie on wznowiony o 15.30 8.2. Największe straty poniósł 12 pz.

Na przewidywanym kierunku natarcia 4 DZ w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem znajduje się część sił 1 DZ, której zadaniem jest do 8.00 9.2 utrzymać rubież: KICZKI, SIENNICA, GADKA (6933), PODBIEL (6525), GOZLIN (5020).

1 pz (ćwiczący) maszeruje na czołe sił głównych 4 DZ. Do 14.00 8.2 osiągnął on GRABÓW (9092), gdzie został zatrzymany w wyniku uderzeń lotnictwa npla. Rejon wyjściowy ptn. RYKI pułk ma osiągnąć do 18.00 8.2.

Szczegółowe położenie wojsk własnych i wiadomości o nieprzyjacielu z godz. 14.00 8.2 — patrz szkic, załącznik nr 8.

3. Ponadto szefowi rozpoznania 11 pz wiadomo, że:

a) SPR 11 pz w składzie: pluton czołgów pływających, 3 pluton transporterów z patrolem rozpoznania skażeń i inżynieryjnym patrolem rozpoznawczym prowadzi rozpoznanie na kierunku las (0276a), RYKI. O godzinie 14.00 8.2 znajdował się on w rejonie lasu (0276a).

b) w rejonie (6631b) dywizja rozwija posterunek namierzania radiowego UKF i posterunek namierzania stacji radiolokacyjnych.

c) O godzinie 15.30 nieprzyjaciel czołowymi pododdziałami wyszedł na rubież CZŁĘKÓWKA, KOŁBIEL.

II.

Na SD 11 pz przybył zastępca dowódcy 4 DZ ds. liniowych i do 14.00 8.2 przekazał dowódcy 11 pz w obecności zastępcy dowódcy ds. liniowych, SSz, st. pom., ds. operacyjnych, SR i szefa artylerii pułku zadanie bojowe, z którego szefowi rozpoznania 11 pz wiadomo, że:

1. W pasie natarcia 4 DZ prowadzi działanie 7 DZ (NZ), pokonując z trudem opór sił głównych 1 DZ. Do 14.00 8.2 nieprzyjaciel opanował rubież: REGUT (6626), BOCIAN (7129), DĄBROWA (7539), ZGLECHÓW (7445).

Stwierdzono:

— kolumnę czołgów i transporterów długości 1,5—2 km, czoło kolumny — OSTRÓW (7527);

— ześrodkowanie transporterów i czołgów w rejonie DREWNICA (9707);

— wzmoczoną działalność grup dywersyjno-rozpoznawczych w obszarze między rz. WIEPRZ i ŚWIDER.

Lotnictwo nieprzyjaciela przejawia aktywną działalność, zwłaszcza na kierunkach:

— GRODZISK MAZOWIECKI, RADOM;

— RADZYMIN, LUBLIN.

W dotychczasowych walkach nieprzyjaciel masowo używał broni jądrowej i chemicznej.

2. 4 DZ (10,11, 12 pz, 4 pcz) przechodzi do natarcia z marszu, wykonując główne uderzenie na kierunku: GARWOLIN, MINSK MAZO-

WIECKI, RADZYMIN, NASIELSK. W zadaniu bliższym sześcioma uderzeniami jądrowymi oraz siłami dwóch pułków w pierwszym rzucie we współdziałaniu z 1 DZ rozбивa główne siły 7 DZ (NZ) i opanowuje rejon: RZĄDZA, MIĘDZYLESIE (0433), (wył.) STAWY (9727), (wył.) GÓRKI (9626), MAJDAN (9820), SZKOPÓWKA (9014). W zadaniu dnia siłami trzech pułków rozбивa odwody nieprzyjaciela, z marszu forsuje rz. BUG i NAREW i opanowuje rubież: KACICE (4804), MAZEWO DWORSKIE. (3080), ORZECHOWO (1686). Na korzyść dywizji planowane jest wykonanie dwóch uderzeń jądrowych na odwody przeciwnika w rejonie płd. JADÓW.

3. a) 11 pz z 4 pa (bez 1 d) ma wejść do walki na kierunku: GARWOLIN, OKUNIEW (9220), DĘBE (1892). W zadaniu bliższym: wykonywując skutki uderzeń jądrowych, lotnictwa i artylerii — zniszczyć główne siły 19 BZ i opanować rejon: (wył.) CELINÓW (8032), MALCHANÓW (7925), POGORZEL (7423).

W zadaniu następnym — rozbić odwody 7 DZ (NZ) i opanować rejon: (wył.) GÓRKI (9526), MAJDAN (9820), SZKOPÓWKA (9117). Kierunek dalszego natarcia: OKUNIEW, KROGULE (4944).

Droga marszu: GOŃCZYCE (3351), SULBINY GÓRNE (4944). RĘBKÓW (4838), St. HUTA (5433), PILAWA, PUZNÓWKA, (wył.) KOŁBIEL.

b) Na prawo 4 pcz z marszu przełamuje obronę nieprzyjaciela na odcinku: WOLA SIENNICKA, ZALESIE (7339), wykonując główne uderzenie w kierunku: BESTWINY, MIŃSK MAZOWIECKI. Linia rozgraniczenia: (wył.) KOŁBIEL (7032), (wył.) RUDZIENKO (7534), STAWY (8331), (wył.) STAWY (9626). SD — WOLA DŁUŻEWSKA (6343).

c) Na lewo 3 pz (1 DZ) wykonuje główne uderzenie w kierunku: POGORZEL (5926), OTWOCK, PRAGA, rozбивa nieprzyjaciela w rejonie JEZIORY i opanowuje OTWOCK, a następnie deblokuje siły pot „WARSZAWA” w rejonie PRAGI. Linia rozgraniczenia: (wył.) TABOR (6724), (wył.) MŁĄDZ (7820), (wył.) ZIELONKA (9711).

d) W przodzie w pasie natarcia 11 pz bronią się pododdziały 1 pz (1 DZ) z zadaniem wykrwawienia nieprzyjaciela i do 8.00 9.2 utrzymania rubieży: GADKA, KARPISKA, PODBIEL, wsch. SOBIENIE-BISKUPIE (5822).

e) Drugi rzut 4 DZ — 10 pz przesuwają się na kierunku: ŻELECHÓW (4262), MIŃSK MAZOWIECKI, ZAGOŚCINIEC (0418), w gotowości wejścia do walki z rubieży: CHOJNY (0127), RĘCZAJE POLSKIE (0032) w kierunku: KOLNO (9824), SEROCK, NASIELSK (2886).

12 pz po odtworzeniu gotowości bojowej w rejonie wyjściowym przesuwają się w kierunku: ŻELECHÓW, TŁUSZCZ w gotowości wejścia do walki na kierunku: DĄBROWICA (0428), JACKOWO (2414), GOLADKOWO (3698) lub ześrodkowują się w rejonie: (wył.) SEROCK, POBYTKOWO (2400), SKUPIANKA (1698).

f) Wojska raketowe i artyleria dywizji, tj. 1 i 4 drt, są w gotowości do:

- zwalczania taktycznych środków napadu jądrowego npla w pasie natarcia dywizji;
- wykonania sześciu uderzeń jądrowych na pododdziały brygad pierwszego rzutu npla w rejonie ŁĘKAWICA (7645), płd. MIŃSK MAZOWIECKI, OSTRÓW (7527), (wył.) CELESTYNÓW (7027), z tego 1 × 3 kt i 1 × 10 kt na korzyść 11 pz;
- zwalczania odwodów npla na kierunkach CECHÓWKA, KOŁBIEL oraz JADÓW (1643), zach. MIŃSK MAZOWIECKI.

g) OPanc — 4 dappanc w okresie ogniowego przygotowania natarcia jest w gotowości do osłony prawego skrzydła 4 DZ na kierunkach: KICZKI (7251), STAROGRÓD (6744) z rubieży: WIELGOLAS (6750), ŻAKÓW (7145). W toku natarcia przegrupowuje się na kierunku: STAROGRÓD, WOŁOMIN, POWIELIN (2597) z zadaniem zwalczania czołgów npla.

h) OZap (3 pl 1 ksap 4 bsap) przesuwa się za OPanc 4 DZ w gotowości do działania wspólnie z OPanc. Gotowość w rejonie wyjściowym ma osiągnąć:

- artyleria — o godz. 1.00 9.2;
 - pozostałe wojska — o godz. 3.00 9.2.
4. SD — las (6540) czynne od 5.30 9.2.

III.

Z zarządzenia rozpoznania sztabu 4 DZ szefowi rozpoznania 11 pz wiadomo, że:

1. Dane o nieprzyjacielu — jak w punkcie pierwszym rozkazu bojowego dowódcy 4 DZ.
2. Zadania rozpoznania w czasie przegrupowywania i natarcia 11 pz są następujące:
 - a) potwierdzić ugrupowanie bojowe 19 BZ, a zwłaszcza rozmieszczenie jej odwodów w rejonie OSTROWIK, JATNE, maj. OSTROWIK;
 - b) ustalić rejony rozmieszczenia i śledzić przegrupowywanie środków przenoszenia broni jądrowej npla na kierunku GLINIANKA, MAŁKÓW;
 - c) ustalić dokładny przebieg przedniego skraju obrony i poszczególnych rubieży w pasie natarcia pułku, a zwłaszcza pozycji odwodów dywizyjnych;
 - d) wykryć ugrupowanie bojowe batalionów pierwszego rzutu 19 BZ na rubieży płn. PODBIEL, płd. KOŁBIEL;
 - e) śledzić podejście świeżych sił przeciwnika z głębi obrony na kierunku płn. MIŁOSNA STARA, WOLA DUCKA.
3. O godz. 14.25 8.2 dowódca 11 pz dał wytyczne do przygotowania oceny sił i możliwości npla, zwracając uwagę na takie problemy, jak:
 - a) ogólna charakterystyka działania 7 DZ (NZ), zwłaszcza na kierunku: GARWOLIN, KOŁBIEL, RADZYMIN;

- b) skład i ugrupowanie bojowe 19 BZ, głównie na kierunku zach. KOŁBIEL, WOLA KARCEWSKA, OKUNIEW;
 - c) rozbudowa inżynieryjna i wykorzystanie terenu przez npla, a zwłaszcza rubieży rz. ŚWIDER i kompleksu leśnego w rejonie REGUT, wsch. CELESTYNÓW, płd. JABŁONNA;
 - d) możliwości bojowe 19 BZ (w tym należy uwzględnić możliwości organizacji obrony ppanc przed frontem natarcia pułku);
 - e) nasycenie sił i środków przeciwnika przed frontem natarcia pułku:
 - w czasie przełamywania czołowych punktów oporu pododdziałów pierwszego rzutu 19 BZ;
 - na odcinku przełamania — na głębokość ugrupowania pododdziałów pierwszego rzutu 19 BZ;
 - w pasie natarcia 11 pz — na głębokość zadania następnego;
 - podczas odpierania kontrataku odwodów dywizyjnych npla;
 - f) propozycje prowadzenia rozpoznania do czasu wejścia 11 pz do walki oraz w toku natarcia.
4. Dowódca 11 pz przewiduje następujące zadania rozpoznawcze:
- a) Główny wysiłek rozpoznania skupić na kierunku: ZABIEŻKI, DUCHNÓW, OKUNIEW, MAJDAN (9920);
 - b) W czasie przegrupowywania i natarcia pułku ustalić:
 - rejon działania grup dywersyjno-rozpoznawczych i taktycznych desantów powietrznych npla na trasie marszu, zwracając szczególną uwagę na rejon: SOBOLEW (3446), GOŃCZYCE, wsch. ŁASKARZEW, zach. GARWOLIN, PILAWA, las (5435);
 - ugrupowanie pododdziałów 19 BZ, a zwłaszcza rozmieszczenie jej odwodu w rejonie OSTROWIK, JATNE, maj. OSTROWIK;
 - rozmieszczenie i przegrupowanie taktycznych środków napadu jądrowego npla (HJ i artylerii atomowej) na kierunku GLINIANKA, MAŁKÓW;
 - prawdopodobne ugrupowanie batalionu pierwszego rzutu 19 BZ w rejonie płn. PODBIEL, KOŁBIEL, CELESTYNÓW;
 - stanowiska ogniowe artylerii i moździerzy przeciwnika na kierunku CHROSNA (6831), GLINIANKA, MAJDAN;
 - przebieg rubieży obronnych i system zapór na przednim skraju i w głębi obrony npla w pasie natarcia pułku na kierunku: CZŁEKÓWKA, DUCHNÓW, OKUNIEW;
 - czas i kierunek wyjścia odwodów brygadowych i dywizyjnych npla do kontrataku lub obsadzenia rubieży obrony, zwłaszcza na kierunku zach. KOŁBIEL, GLINIANKA, DUCHNÓW, MIŁOSNA STARA.
5. Szef Sztabu 11 pz przekazał szefowi rozpoznania następujące wytyczne do organizacji i prowadzenia rozpoznania:
- a) zorganizować niezbędną ilość elementów rozpoznawczych, a sposób ich wykorzystania przedstawić na planie rozpoznania (mapie roboczej);

- b) plan rozpoznania na mapie roboczej przedstawić do 21.00 8.2;
 - c) do prowadzenia rozpoznania w natarciu pułku wykorzystać:
 - 11 kompanię rozpoznawczą;
 - śmigłowiec SM-2 (5 wylotów);
 - inżynierski patrol rozpoznawczy;
 - patrol rozpoznania skażeń;
- w planowaniu rozpoznania należy uwzględnić rodzaje wojsk i służb pułku.
- 6. W ćwiczeniu przyjęto:
 - a) organizację ćwiczącego pz — wg etatu 0/069;
 - b) organizację wojsk npla — wg wyd. Zarządu II Sztabu Generalnego z 1972 r.: Dywizja sił lądowych NATO i wyd. Brygada, pułk, batalion sił lądowych NATO;
 - c) wschód słońca 9.2 — 6.35, zmrok — 17.30;
 - d) ukompletowanie 11 pz — 95% ludzi i sprzętu, 1 pz — 50%.

IV.

Praca do wykonania:

- 1. Do zajęcia nr 1:

W roli szefa rozpoznania 11 pz opracować meldunek zawierający ocenę działań npla, potrzebny do powzięcia przez dowódcę pułku decyzji.
- 2. Do zajęcia nr 2:

Być w gotowości do postawienia zadań dowódcy SPR i dowódcy 11 kr na czas marszu i rozpoznania rejonu wyjściowego; opracować plan rozpoznania, określić zadania dla organów rozpoznawczych, rozpoczynając od rejonu wyjściowego pułku i kończąc na wykonaniu zadania przez pułk. Wziąć pod uwagę przewidywane przez dowódcę SSz zadania rozpoznania i wytyczne do organizacji rozpoznania.
- 3. Do zajęcia nr 3:

Być gotowym do opracowania meldunku rozpoznawczego w toku natarcia.

Załączniki:

1. Identyfikator związków taktycznych nieprzyjaciela z godz. 14.00 8.2.
2. Tabele do legendy planu rozpoznania sporządzonego na mapie roboczej szefa rozpoznania 11 pz.
3. Organizacja i wyposażenie kompanii rozpoznawczej pz (pcz).
4. Organizacja i wyposażenie drużyny rozpoznania artyleryjskiego ba pz.
5. Organizacja i wyposażenie drużyny rozpoznania inżynierskiego kompanii saperów pz (pcz).
6. Organizacja i wyposażenie plutonu chemicznego (rozpoznawczego) pz (pcz).
7. Organizacja i wyposażenie plutonu rozpoznania dźwiękowego.
8. Schemat nr 1. — Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o godz. 14.00 8.2.

Wydrukowano w 500 egz.

Egz. Nr 1—500 Kancelaria Tajna ASG

Wykonał ON

Druk. ASG. — Nr z. 1 (037/WW)

Załącznik nr 1 do założeń
IDENTYFIKATOR ZWIĄZKÓW TAKTYCZNYCH NPLA Z GODZ. 14.00 8.3

Korpusy	Dywizje	Brigady pułki	Oddziały dywizyjne						Oddziały korpusu	Uwagi
			Pododdziały brygadowe		Jednostki wojsk raketowych i artylerii	Jednostki rodzajów wojsk i służb	9			
			bataliony	bat. czołgów				inne pododdz.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
3KA (NZ)	7DZ (NZ)	19 BZ	192 bpz ? bpz	194 bcz	19 k dow. 190 ksap 19 kppanc?	7 pam	7 br, 7 bt 7 bsap 7 błot 7 bms?	350 d „S” 310 dam 300 błot 320 brozop 310 bsap 300 kdr 300 pcz 26 BPD	7 DZ poniosła ok. 40% strat w siłach i środkach w tym 19 BZ: - w cz.-ok. 45% - w ludziach i sprzęcie - 40%; 29 BZ: - w cz. - 35%, - w ludziach i sprzęcie - ok. 30%	
		29 BZ	293 bpz?	294 bcz	295 da 200 ksap 200 baplot 200 kdow 296 bzap?					
		21 BPanc	? bpz	213 bcz? bcz?	215 da 210 kdow 210 kABC 210 baplot?					
2 DPz/mot (NZ)		5 BZ	53,53 bpz	53 bcz	50 kppanc 50 ksap 50 ABC?	2 pam 2 brd 2 brr lok	2 br 2 bsap 2 bms			
		6 BPanc ? BZ	? bpz ?	63,64 bcz ?	? ?					

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
5 DPanc (NZ)	13 BZ	132 bpz 133 bpz	134 bcz	135 da	5 pam 5 brd 5 brlok	5 br 5 blot 5 bł			
				130 kppanc 130 kr					
				140 ksap 140 baplot 140 kABC					
12 DPanc (NZ)	35 BZ	352 bpz?	354 bcz	355 da	12 pa 12 brd ?	12 br ?			
				356 bzap 35 kdow					
				?					
4 DZmot (NZ)	10 BPZmot	101 bpzmot	?	105 da	4 pa 4 brd 4 brlok ?	4 br 44 łącz			
				106 bzap 10 kdow					
				?					
11 BPZmot	12 BPanc	122 bpz	123 bcz 129 bcz	125 da	12 kdow				
				129 bcz					

SZEF ROZPOZNANIA 4 DZ

(—)

IDENFIKACJA NAMIENIKOM I WYKAZANICH MIĘDZY SODON 1939-41
 W REJESTRACH NR 1 DO 1939-41

**TABELA DO LEGENDY PLANU ROZPOZNIANIA SPORZĄDZONEGO
NA MAPIE ROBOCZEJ SZEFA ROZPOZNIANIA 11 pz**

Tabela a. Zadania rozpoznania oraz podział sił i środków dla realizacji zadań rozpoznawczych

L. p.	Treść zadań p. rozpoznania	W rejonie (na rubieży, nania na kierunku) zadania	Czas wykonania	Rozpoznanie ogólnowojskowe							Rozpoznanie powietrzne				Rozpoznanie rak. i art.	Rozpoznanie inż.	Rozpoznanie chem.	Rozpoznanie sędziów	Rozpoznanie środkami dym.
				SPR	PR-1	PR-2	PR-3	GR	GW	Zasadzka	RP0-1	RP0-2	Odm. rozp.	1 bp					
				SPR	PR-1	PR-2	PR-3	GR	GW	Zasadzka	RP0-1	RP0-2	Odm. rozp.	1 bp	2 bp	3 bp			

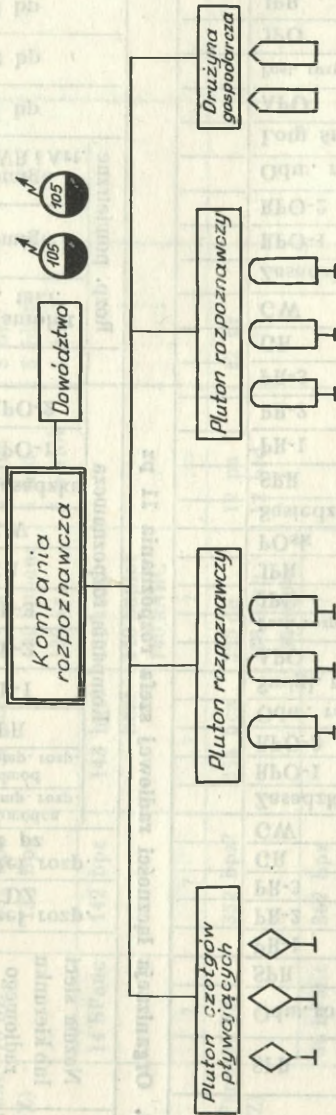
Tabela b. Podział sił i środków rozpoznania 11 pz

L. p.	Skład pododdz.	w marszu		W okresie wykonywania zadania bliźszego											W okresie wykonania zadania następnego																									
		SPR	Odm. rozp.	SPR	PR-1	PR-2	PR-3	GR	GW	Zasadzka	RP0-1	RP0-2	Odm. rozp.	Smigł. rozp.	AP0	Post. rozp. dzw.	JPR	POsk	Sędzi	SPR	PR-1	PR-2	PR-3	GR	GW	Zasadzka	RP0-1	RP0-2	Odm. rozp.	Loty śm.	AP0	Post. rozp. dzw.	JPO	JPR	POsk	Prsk	Sędzi			
		SPR		SPR	PR-1	PR-2	PR-3	GR	GW	Zasadzka	RP0-1	RP0-2	Odm. rozp.	Smigł. rozp.	AP0	Post. rozp. dzw.	JPR	POsk <td>Sędzi</td> <td>SPR</td> <td>PR-1</td> <td>PR-2</td> <td>PR-3</td> <td>GR</td> <td>GW</td> <td>Zasadzka</td> <td>RP0-1</td> <td>RP0-2</td> <td>Odm. rozp.</td> <td>Loty śm.</td> <td>AP0</td> <td>Post. rozp. dzw.</td> <td>JPO</td> <td>JPR</td> <td>POsk <td>Prsk <td>Sędzi</td> </td></td>	Sędzi	SPR	PR-1	PR-2	PR-3	GR	GW	Zasadzka	RP0-1	RP0-2	Odm. rozp.	Loty śm.	AP0	Post. rozp. dzw.	JPO	JPR	POsk <td>Prsk <td>Sędzi</td> </td>	Prsk <td>Sędzi</td>	Sędzi			

Tabela c. Organizacja łączności radiowej szefa rozpoznania 11 pz

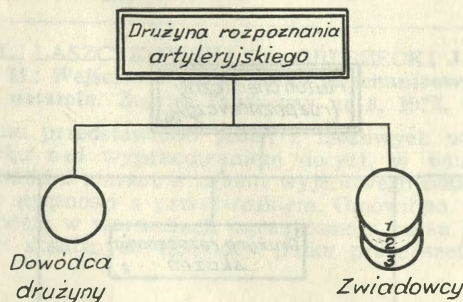
Nr sieci lub kier. radiou.	Nazwa sieci lub kierunku radiowego	Kompania rozpoznawcza											Rozp. powietrzne			Rozp. rodz. wojsk i służb	Sędzi						
		Szet rozp. 4 DZ	Szet rozp. 11 pz	Dowódca komp. rozp.	Odm. rozp. komp. rozp.	SPR	PR-1	PR-2	PR-3	GR	GW	Zasadzka	RP0-1	RP0-2	Samolot r. takt.			Smigł.	Smigł. Art.				
		Szet rozp. 4 DZ	Szet rozp. 11 pz	Dowódca komp. rozp.	Odm. rozp. komp. rozp.	SPR	PR-1	PR-2	PR-3	GR	GW	Zasadzka	RP0-1	RP0-2	Samolot r. takt.	Smigł.	Smigł. Art.	1 bp	2 bp	3 bp	Rozp. rodz. wojsk i służb	Sędzi	

Załącznik nr 3 do części drugiej
ORGANIZACJA I WYPOSAŻENIE KOMPANII ROZPOZNAWCZEJ pz (pcz)

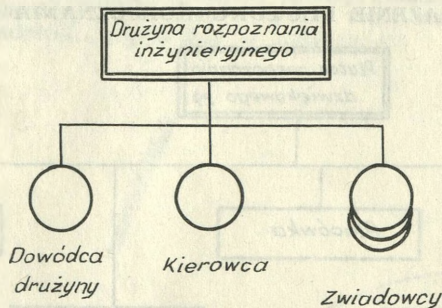
Skład pododdziałów rozpoznawczych	Stan osobowy			Ważniejsze uzbrojenie				Transport			Sprzęt radiowy				
	Ofic.	Podofic.	Szereg.	Razem	PT-76	BRD M-2	km	inne	Samoch. cięż. osob.	Kuchnie	inne	R-105	R-113/123	R-112	inne
Korporacja rozpoznawcza	4	18	23	45	3	6	8	-	2	1	-	2	9	3	-
dtwo krosz.	1	2	2	5	-	-	2	-	-	-	-	2	-	-	-
pl rozp.	1	3	8	12	-	3	3	-	-	-	-	-	3	1	-
pl rozp.	1	3	8	12	-	3	3	-	-	-	-	-	3	1	-
plcz pływ.	1	8	-	9	3	-	-	-	-	-	-	-	3	1	-
dr gospodarcza	-	2	5	7	-	-	-	-	2	1	-	-	-	-	-

Załącznik nr 4 do części drugiej
**ORGANIZACJA I WYPOSAŻENIE DRUŻYNY ROZPOZNANIA
 ARTYLERYJSKIEGO** ba pz

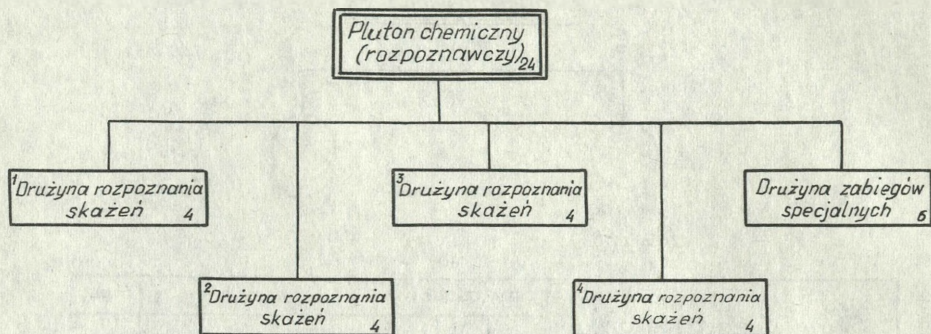
Skład pododdziałów rozpoznawczych	Stan osobowy			Wyposażenie			Inne
	Podoficerów	Szeregowych	Razem	PM (km)	Kompl. bus. P.M.B.	Lornetki polowe	
Drużyna rozpoznania artyleryjskiego	1	3	4	4	1	4	1

Załącznik nr 5 do części drugiej
**ORGANIZACJA I WYPOSAŻENIE DRUŻYNY ROZPOZNANIA
 INŻYNIERYJNEGO** KOMPANII SAPERÓW pz (pcz)

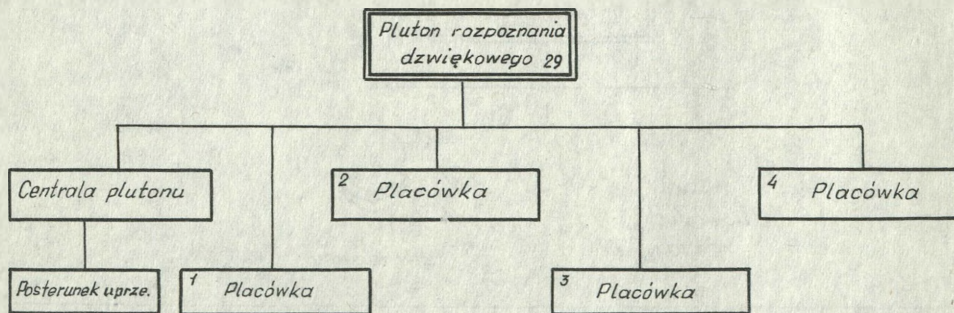
Skład pododdziałów rozpoznawczych	Stan osobowy			Wyposażenie					Inne
	Podoficerów	Szeregowych	Razem	PM (km)	Zestawy rozpo. mine.	Peryskopy	Lornetki	Kompl. oznak. drog.	
Drużyna rozpoznania inżynierskiego	1	4	5	5	1	1	1	1	1

Załącznik nr 6 do części drugiej
**ORGANIZACJA I WYPOSAŻENIE PLUTONU CHEMICZNEGO
 (ROZPOZNAWCZEGO) pz (pcz)**

Skład pododdziałów rozpoznawczych	Stan osobowy				Wyposażenie				Inne
	Oficerów	Podoficerów	Szeregowych	Razem	PM (km)	Gaz-69 RS	R-105	Samoch. MRS (IRs)	
Pluton chemiczny (rozpoznawczy)	1	6	17	24	23	4	6	3	1

Załącznik nr 7 do części drugiej
ORGANIZACJA I WYPOSAŻENIE PLUTONU ROZPOZNANIA DŹWIĘKOWEGO

Skład pododdziałów rozpoznawczych	Stan osobowy				Wyposażenie			Inne
	Oficerów	Podoficerów	Szeregowych	Razem	PM (km)	Gaz-69	Szcz Z	
Pluton rozpoznania dźwiękowego	2	6	21	29	27	6	1	1

355.133.2/5.130.4 Rodzaje, formy i sposoby działań bojowych (tactycznych). Organizacja, przygotowanie i prowadzenie. ASG

ZAPAŁA L., LASZCZKOWSKI Cz., GRUSZECKI J., SAGANOWSKI B., GRODZKI M.: **Wejście do walki pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji w natarciu.** Zeszyt Taktyczny nr 8, 1972, str. 5—25, schem. 3.

W ćwiczeniu przedstawiono jeden z możliwych wariantów pracy dowódcy pułku nad wypracowaniem decyzji w warunkach wchodzenia pułku do walki z marszu z rejonu wyjściowego oddalonego o 40—50 km od rubieży styczności z przeciwnikiem. Omówiono też decyzję dowódcy pułku powziętą w warunkach ograniczonego czasu dziennego oraz treści meldunków składanych dowódcy pułku przez szefów rodzajów wojsk i służb.

St. S.
15/72

18/ON ASG/72

355.132.1 Zabezpieczenie działań bojowych ASG
355.324.1-6.2

MISTEWICZ St.: **Organizacja i prowadzenie rozpoznania w natarciu pułku zmechanizowanego.** Zeszyt Taktyczny nr 8, 1972, str. 26—48, schem. 6.

W części teoretycznej omówiono wykorzystanie organicznych i przydzielonych elementów rozpoznawczych w natarciu pz, planowanie i prowadzenie rozpoznania w natarciu pułku oraz dowodzenie elementami rozpoznawczymi. W założeniu do ćwiczenia przyjęto wprowadzenie pułku zmechanizowanego do walki z rejonów wyjściowych położonych w głębi. Podano w nim: położenie wojsk własnych i przeciwnika, zarządzenie rozpoznawcze sztabu ćwiczącej dywizji, zadania rozpoznania postawione przez dowódcę pułku oraz wytyczne szefa sztabu dotyczące organizacji i prowadzenia rozpoznania w natarciu pz.

St. S.
16/72

19/ON ASG/72

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
31-111 Kraków

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
31-111 Kraków

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
31-111 Kraków

8 religijniki

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
31-111 Kraków

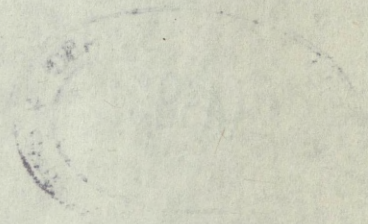
Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
31-111 Kraków

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
31-111 Kraków

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
31-111 Kraków

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
31-111 Kraków

BIBLIOTEKA KATOLICKA ASG WP
Archiwum Diecezjalne w Częstochowie
Nr ewid. **139852**

POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I WIADOMOŚCI O NPLU O 14.00 8.02

Załącznik nr 8 do części drugiej

TAJNE

Egz nr.....
Nr ks. 040/lw

ARKUSZ NR 1

8DZ(A)

132

040
040
040

transportery opanc

RADZYMIN

samoch.

samochody ?

Czołgi transportery opancerzone ?

samoch. transportery

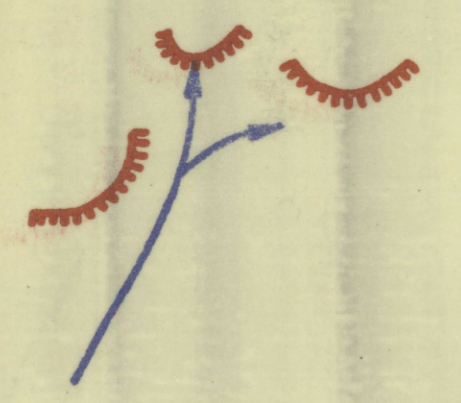
samoch. spec. sprzęt. inz.

292 bpz
13.50 8.2

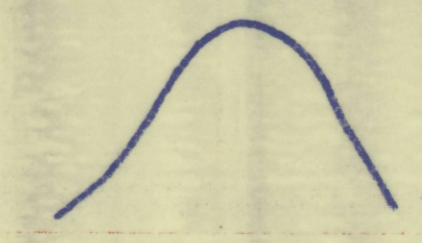
samoch spec

WAWER

samoch

+

+

ZATWIERDZAM

DOWÓDCA 38pz

PLAN REKONESANSU

DOWÓDCY 38pz

Załącznik nr 1 do części pierwszej

TAJNE

Egz nr.....

Nr ks.038/ww

SKŁAD GRUPY: dca plutku, zca dcy djs liniowych, pom.SSz djs operac., szef artylerii, szef saperów, dca lbp (6ludzi)

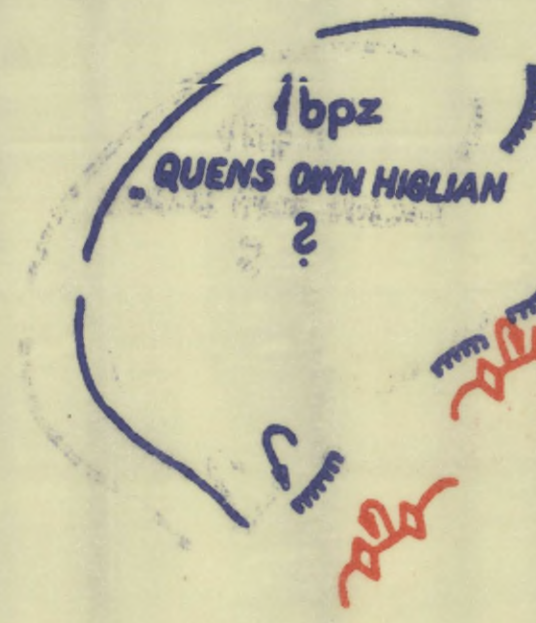
CZAS: 100' (19.10 10.5 do 20.50)

ŁĄCZNOŚĆ: a) ze sztabem plutku - przez SD 38pz; b) ze sztabem dywizji - przez WSD 12DZ.

UBEZPIECZENIE: pl piechoty z 38pz

HASŁO, ODZEW: KARABIN, KRAKÓW

TRANSPORT: 1 śmigłowiec Mi-4, 2GAZ-69

12BZ

PUNKT PRACY nr 2, wsch. SZYMANY

CZAS PRACY: 15' (20.35 - 20.50)

OBECNI: dca, pom. SSz djs operacyjnych, SA, SSap, dca 1/36pz

ZAGADNIENIA:

1. Położenie i możliwości npla przed frontem 1/36pz.
2. Położenie i możliwości 1/36pz.
3. Możliwości przekroczenia doliny NIDY w tym rejonie.
4. Uzgodnienie współdziałania z 1/36pz.

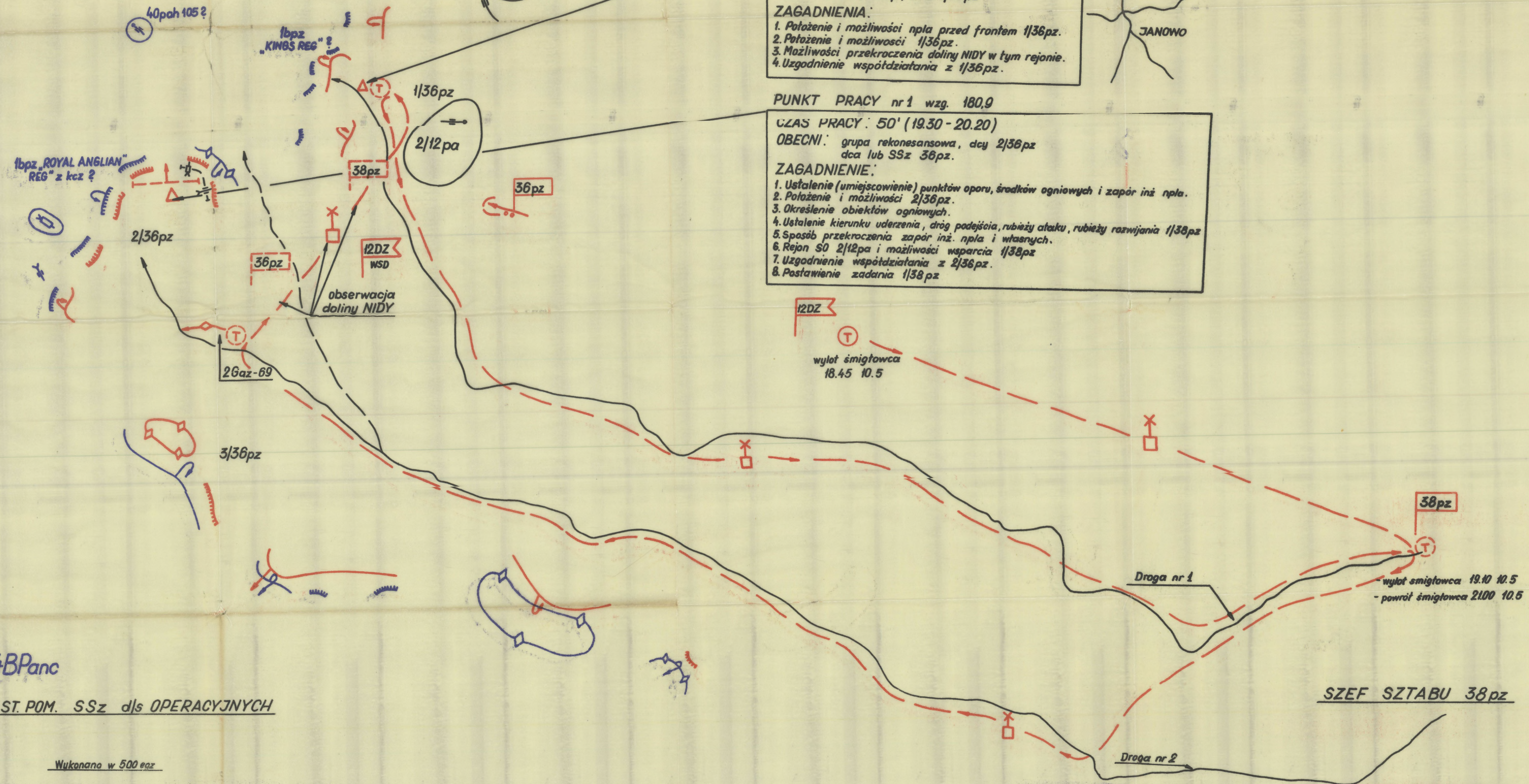
PUNKT PRACY nr 1 wzg. 180,9

CZAS PRACY: 50' (19.30 - 20.20)

OBECNI: grupa rekonesansowa, dcy 2/36pz, dca lub SSz 36pz.

ZAGADNIENIE:

1. Ustalenie (umiejscowienie) punktów oporu, środków ogniowych i zapór inż. npla.
2. Położenie i możliwości 2/36pz.
3. Określenie obiektów ogniowych.
4. Ustalenie kierunku uderzenia, dróg podejścia, rubieży ataku, rubieży rozwijania 1/38pz.
5. Sposób przekroczenia zapór inż. npla i własnych.
6. Rejon S0 2/12pa i możliwości wsparcia 1/38pz.
7. Uzgodnienie współdziałania z 2/36pz.
8. Postawienie zadania 1/38pz.

4BPanc

ST. POM. SSz djs OPERACYJNYCH

W wykonaniu w 500 egz

LEGENDA

1. ZADANIA ZABEZPIECZENIA INŻYNIERYJNEGO:

- zapewnienie pododdziałom pułku sprawnego wyjścia na rubież ataku;
- pokonanie zapór inżynieryjnych w toku natarcia;
- umocnienie zaparami inżynieryjnymi i rozbudowa fortyfikacyjna opozycyjnej rubieży;

2. PODZIAŁ I WYKORZYSTANIE WOJSK INŻYNIERYJNYCH

Pododdziały	Zadania					
	okres organizacji natarcia	przesunięcie pododdz. na rub. ataku	okres natarcia	okres organizacji obrony		
dir inż	IRR - prowadzenie rozpoznania inżynieryjnego w składzie SPR pułku			JPO - prowadzenie rozpoznania inżynieryjnego		
pl sap	Rozbudowa fortyfikacyjna SD pułku	Tarowanie przejść w zaporach inżynieryjnych nła (saperskie grupy torujące działające z bcz)		Przygotowanie do niszczenia i niszczenie obiektów A, B, C, D, E, G, H		
plid (OZR)	Utrzymanie dróg w rejonie wyjściowym	Utrzymanie drogi	Utrzymanie drogi pułkowej	Utrzymanie dróg manewru w rejonie obrony pułku		
dir przewozu fratów i lemieży	działanie w ugrupowaniu bojowym 38 bcz					
2k/13ABS (bez pl)	pl torujący		Wejście w podporządkowanie pułku	Rozpoznanie rubieży wprowadzenia do walki II rezerwy pułku	Ustawienie pola minowego nr 3	OJnz, wykonanie nie przewidzianych zadań zabezpieczenia inż.
	pl sap			OJnz wykonanie nie przewidzianych zadań zab. inż.	Ustawienie pola minowego nr 5	OZap, minowanie manewrowe na rubieżach nr 1, 2, 3, 4

3. PODZIAŁ ŚRODKÓW INŻYNIERYJNYCH

pododdz.	środk	miny ppap	miny ppiech	miny kumulac.	miny sygnaliz.	miny oświetl.	DŁW	Zest. do okop. paj.	Lad. do okop. paj.	ZMW (szt.)	UZ-2 (kpl)	MW (kg)	BAT	BLG	SMT	BTU	KMT-4	KMT-5	poziomy do minowani	
1/38pz		200	200		50	-	2	6	12		25	50					1	1	1	
2/38pz		200	200		50	25	2	6	18	30	25	50					1	2		
3/38pz		300	200		50	25	2	6	18	30	25	50					1	2		
OZR											25	100	1	2	2					1
38ksap		600					2				25	350							1	
OZap		1800																		6
2k 13ABSap		600	150				3				25	250								
Tyły pułku		640	300	75	50			7	2	20		250								
Razem		4340	1050	75	200	50	11	25	50	80	150	1100	1	2	2	3	4	4	4	6

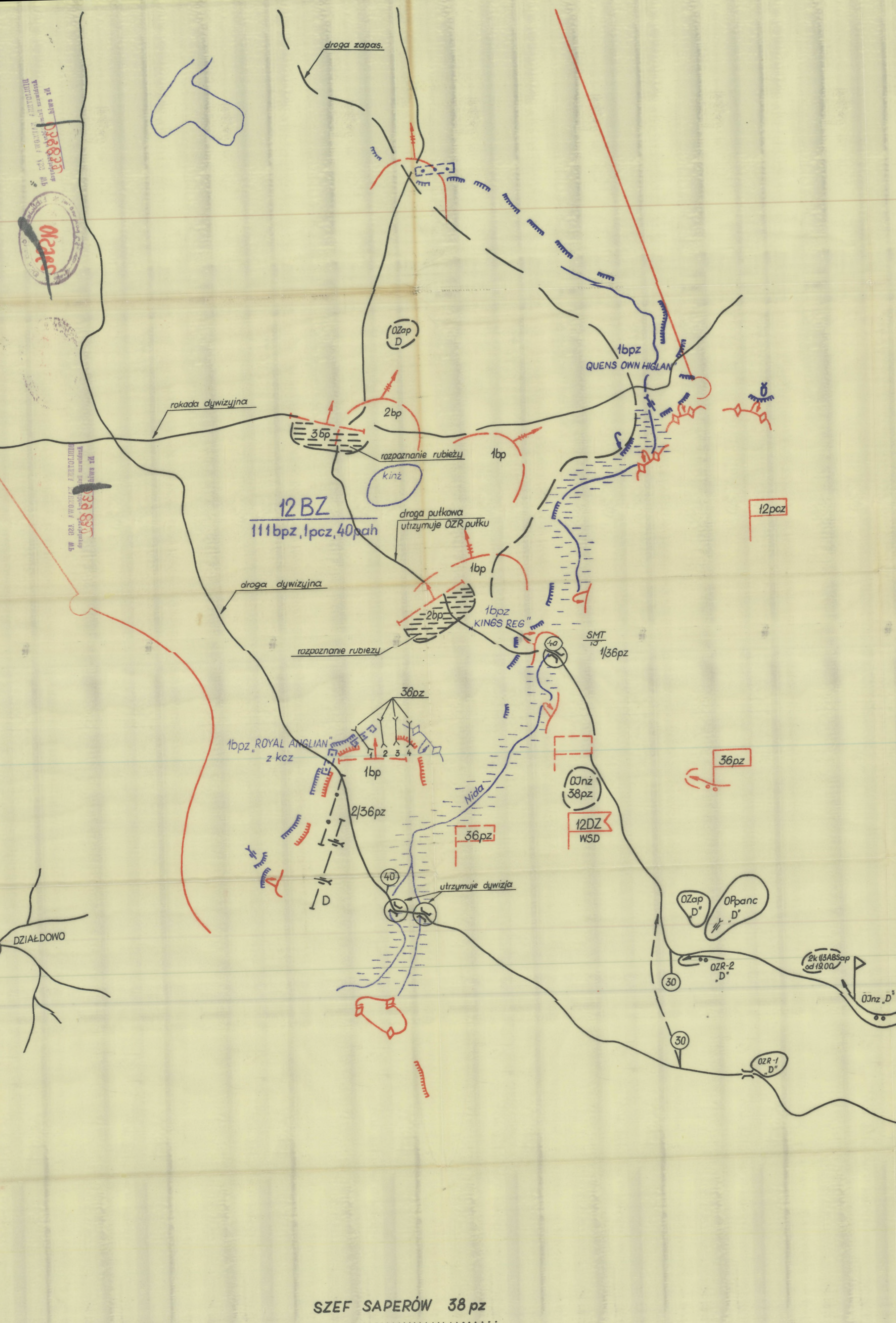
4. DZIAŁANIE OZap:

Nr rubieży minowania	Sygnaty wywoławcze			Odległość do rubieży (w km)	Czas					
	Rakieta	Radiofon	Radioklud		Dojazd na rubież V=20km/h	Minowanie	Powrót do rejonu	Załadow. kolejnej j.m.	ponowna gotowość	
Rubież nr 1	2 zielone	Zapora 1	111	3,5	10'	20'	10'	30'	1g 10'	
Rubież nr 2	2 czerwone	Zapora 2	112	4	12'	20'	12'	30'	2g 24'	
Rubież nr 3	4 czerwone	Zapora 3	113	3	9'	20'	9'	30'	3g 32'	
Rubież nr 4	4 zielone	Zapora 4	114	4,5	13'	20'	13'	30'	4g 48'	

5. TABELA MINOWANIA I NISZCZENIA

Rejon minowania lub obiekt	Nr (oznaczenie)	Wykonawca	Miny lub MW	Czas (kolejność)	Na czyj rozkaz wysłać, zniszczyć lub zadec.
zach. jez. MAREZ	pole min. nr 1	sity DZ	600 TM-53	G ¹ +8	Dcy DZ
ptn. PGR CIEMIOCH	pole min. nr 2	sity DZ	600 TM-53	G+8	Dcy DZ
1km pln. zach. NADROWO	pole min. nr 3	pl. torujący 2k 13ABSap	600 TM-53	G+8	Dcy pz
ptn. wsch. jez. JEMIOŁOWO	pole min. nr 4	sity DZ	600 TM-53	G+8	Dcy DZ
wzg. 171.1	pole min. nr 5	pl. sap 2k 13ABSap	600 TM-53	G+8	Dcy pz
skrzyżow. dróg	Obiekt A	pl. sap. 38ksap	50 kg	I Kolejność	
skrzyżow. dróg	Obiekt B	pl. sap. 38ksap	100 kg	I Kolejność	
skrzyżow. dróg	Obiekt C	pl. sap. 38ksap	50 kg	I Kolejność	
skrzyżow. dróg	Obiekt D	pl. sap. 38ksap	50 kg	II Kolejność	
skrzyżow. dróg	Obiekt E	pl. sap. 38ksap	100 kg	II Kolejność	
most	Obiekt G	pl. sap. 38ksap	100 kg	II Kolejność	
most	Obiekt H	pl. sap. 38ksap	100 kg	I Kolejność	

¹⁾G - czas zajęcia rub. obrony

SZEF SAPERÓW 38 pz

Wykonano w 500 egz

SZEF SZTABU 38pz

4W 02A AWOMU ANOTACJA
358P38

4W 02A AWOMU ANOTACJA
358P38

4W 02A AWOMU ANOTACJA
358P38

Załącznik nr 3 do części pierwszej

TAJNE

Egz nr
Nr ks.041/jww

ARKUSZ NR 1

ZATWIERDZAM
DOWÓDCA 38pz

PLAN ZABEZPIECZENIA INŻYNIERYJNEGO DZIAŁAŃ 38pz

LEGENDA

I WZMOCNIENIE 38pz

- 12pa (bez 3d)
- 2k(1) 3ABSap (bez pl)

II PODZIAŁ SIŁ I ŚRODKÓW

- a) Do działania w dniu 10.5
 - 1bp (OW 38pz) z 2kcz, 38bhb, 38bappanc, 38bZSU-32-4;
- b) Do działania w dniu 11.5
 - 1bp z 2kcz;
 - 2bp z 38bcz (na głębokość zadania bliższego), 38bhb;
 - 3bp z 3bcz (od rubieży wprowadzenia do walki);
 - 0ppanc - 38bappanc
 - PGA-38 - 12pa (bez 3/12pa)
 - 0ZR
 - 0Jnz

UGRUPOWANIE MARSZOWE 38pz

DOWÓDCA 38pz

samochoody

Rejon silnie strzeżony

MIŃSK MAZOWIECKI

ARKUSZ NR 2
do poz. 040/ww

3-P
8.10.8.02

3k 1/1pz

10-P
13.40 8.02

214 bcz

212 bcz

213 bcz

KARICZEW

4k 192 bcz
13.50 8.2

3k 195 bcz
13.50

6kp

3kp

5kp

1 bappanc

PR

PR

PR

PR

2k 192 bcz
13.40 8.2

1kp z plcz

1/1pa (bez 2b)

1pz

1/6 BWOW

PARYSÓW

1pz
TSD

52 bcz
13.50 8.2

3kp

JEZIORY

8kp

GDR

7kp